

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Anul XII nr. 21 (417) — 25 mai 1963

Flacăra

21

Teatrul Central
Regional
Hunedoara-Deva

Actrița SIMONA BONDOC, de la
Teatrul Național „I. L. Caragiale”,
protagonista spectacolului cu piesa
„Adam și Eva” de Aurel Baranga.

Fotografie de A. Mihalopol

REDACȚIA: BUCUREȘTI, PIAȚA ȘCINTEII
Căsuța poștală: 3507, Of. 33
Tel. 17.60.10, înt. 1744

ABONAMENTE la toate oficiile poștale din țară și la factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. PREȚUL ABONAMENTELOR: 3 luni: 26 lei; 6 luni: 52 lei; un an: 104 lei.

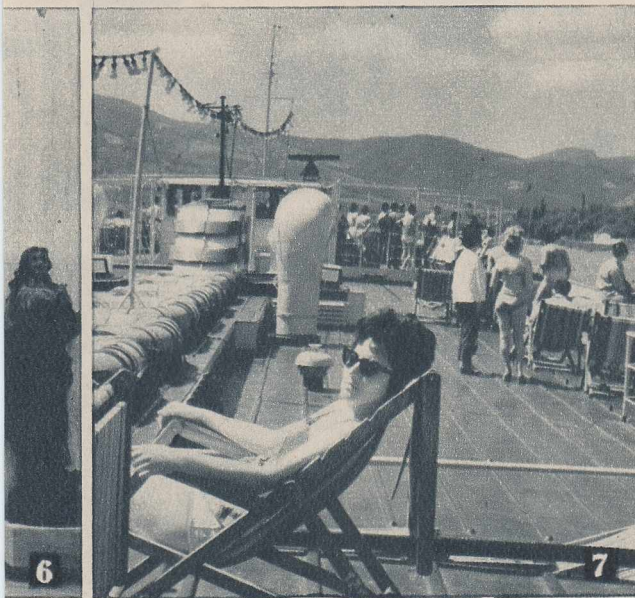
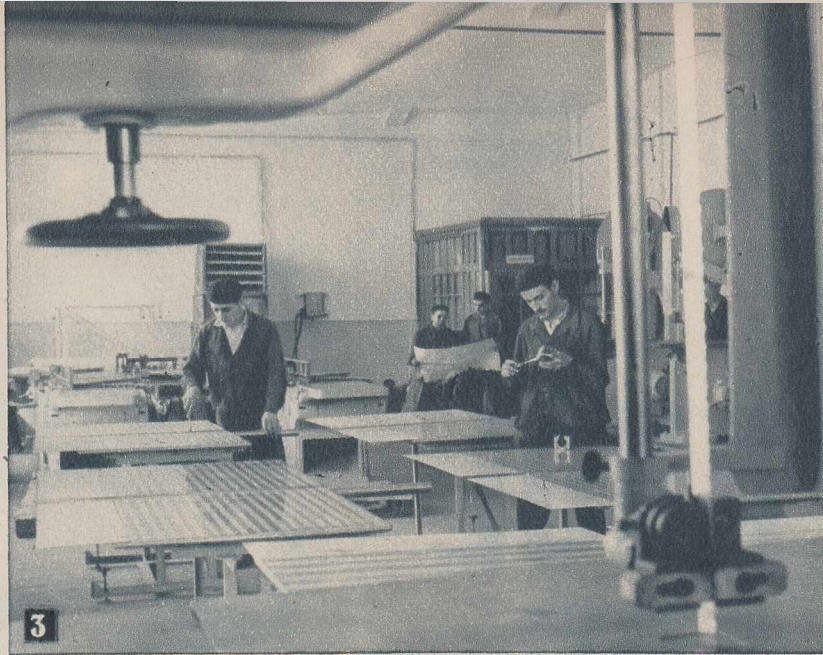

Proletari din toate țările, uniți-vă!
Anul XII nr. 21 (417) — 25 mai 1963

Flacăra 21

Fotocronica Flacării

1 Ca și în întreaga țară, la G.A.S. Belciugatele se dă o atenție deosebită lucrărilor de întreținere a culturilor. Mecanizatorii Ion Doman, Petre Vasile și D. Preda au realizat zilnic aproape 40 de hectare de prășire mecanizată a porumbului.

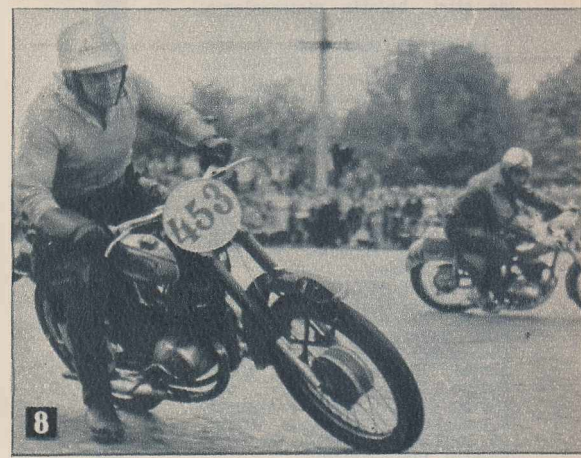
2 La G.A.C. „Ana Ipătescu” din Lungulețu. Raionul Răcari, s-au făcut lucrări de irigare pe 8 ha de grădină cultivată cu roșii timpurii.

3 Întreprinderea mecanică din Roman fabrică mașini și utilaje necesare industriei lemnului. În fotografie, o vedere parțială a secției de montaj, unde se face asamblarea și verificarea acestor utilaje înainte de a fi expediate.

4 Dintre imprimeurile de vară realizate la Tesătoria de mătase „Ilie Pintilie” în trimestrul II al anului, aproape jumătate sînt executate în desene noi.

5 Între 12 și 18 mai a.c. a avut loc la grupul școlar poligrafic „Dimitrie Marinescu” cel de-al V-lea Festival al tinerilor tipografi. În fotografie, un grup de ingineri, maștri, elevi și studenți analizează o parte din lucrările elevilor grupului școlar.

6 Cu prilejul Conferinței pe țară a Uniunii artiștilor plastici, în noile săli ale Muzeului de Artă al R.P. Romîne a fost organizată o expoziție cuprinzînd lucrări de pictură, sculptură și grafică, creații din ultimii ani ale artiștilor noștri plastici.

Fotocronica Flacăării ♦ Fotocronica

7 Oamenii muncii cunosc minunate ore de odihnă pe bordul vasului „Carpați”, cu prilejul excursiilor pe Dunăre organizate de O.N.T.

8 40.000 de spectatori au urmărit — duminică trecută — primul concurs motociclist de viteză pe circuit. În fotografie, aspect din timpul cursei de 175 cm c.

9 În timpul vizitei în Uniunea Sovietică, membrii delegației Marii Adunări Naționale a R.P. Romîne, conduse de acad. Athanase Joja, membru al C.C. al P.M.R., membru al Consiliului de Stat al R.P. Romîne, au vizitat, printre altele, și sălile Palatului Kremlinului.

10 La Sydney, cel mai mare oraș al Australiei, a avut loc un marș al păcii la care au participat circa 10.000 de persoane, desfășurat sub lozincă dezarmării nucleare și împotriva instalării de baze militare americane în Australia.

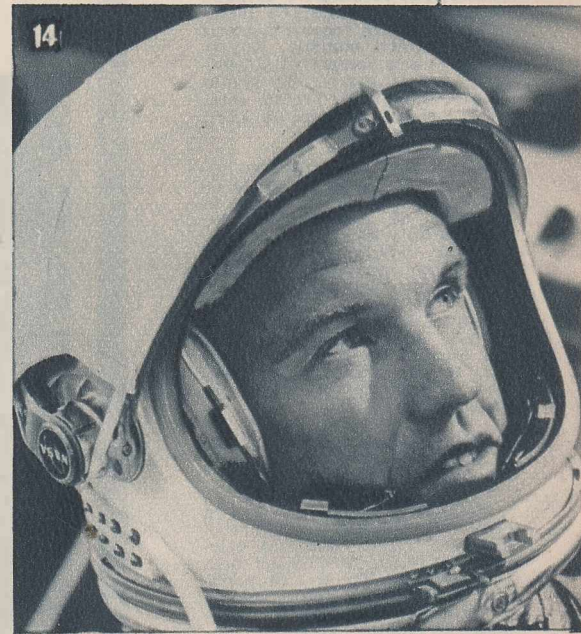
11 Un aspect din timpul celei de-a XVI-a ediții a Festivalului internațional al filmului de la Cannes. În fotografie, de la dreapta la stînga: Mihnea Gheorghiu, președintele Consiliului cinematografiei din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, Henri Colpi, regizorul filmului „Codin”, actrița Françoise Brion și micul Răzvan Petrescu, interpreți din film.

12 În cluda represiunilor la care este supusă, populația de culoare din statele sudice ale S.U.A. continuă să manifesteze împotriva segregăției rasiale. În fotografie, o tînară negresă din statul Alabama este molestată de poliție.

13 Noul campion al lumii la șah este marele maestru sovietic Tigran Petrosian (în picioare). El l-a învins pe Mihail Botvinnik, cu scorul de 12½ puncte la 9½ puncte.

14 Cosmonautul american Gordon Cooper a efectuat un zbor de peste 34 de ore în jurul Pămîntului, obținînd astfel recordul american în materie de zboruri cosmice. (Recordul mondial aparține sovieticilor A. Nikolaev și P. Popovici, care au zburat 95 și respectiv 71 ore.)

15 La 18 mai vulcanul Agung din insula indoneziană Bali a reînceput să erupă cu furie, producînd numeroase pagube materiale și zeci de victime omenești. În fotografie, lavă și bolovani proveniți din erupția vulcanului Agung.

PROGRAMUL DE TELEVIZIUNE

DUMINICĂ 26 MAI 8.50: Gimnastică 9.00: Emisiunea pentru copii și tineretul școlar — Filmul „Cele 12 luni”; Telegazeta; Jurnalul pionierilor; Sceneta „Totul e să ai idei”; Poșta copiilor 10.30: Rețeta gospodinei 11.00: Emisiunea pentru sate 18.45: Jurnalul televiziunii 19.00: Transmisiune de la Moscova — Deschiderea campionatelor europene de box. În jurul orei 20.30: „În bloc la familia Boboc”, emisiune satirică de I. Avian și Gh. Chiriac 20.40: Filmul documentar „Nicolae Grigorescu” 21.15: Ciclul „Dansul în creația compozitorilor lumii” (VI) — Baletul spaniol. În încheiere: Buletin de știri, sport, buletin meteorologic.

LUNI 27 MAI 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Știință și tehnică pentru tineretul școlar — Povestea iluminatului 19.45: Filmul gruzin „Între două iubiri” 21.15: Pagini din opere interpretate de Iolanda Mărculescu, Teodora Lucațiu, Cornel Stavru, Ion Piso și Ion Prisăcaru 21.55: Telesport. În încheiere: Buletin de știri, buletin meteorologic.

MĂRȚI 28 MAI 18.30: Universitatea tehnică la televiziune „Procedee moderne de sudură” (II) 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Concert pentru tineretul școlar — transmisiune din studioul de concerte al Radio-televiziunii 20.15: Șah 20.25: Emisiune de știință — „Aerionii și viața” de Ion Mînzatu 20.45: Teatrul, artă realistă (VI) — „Teatrul elisabetan”. Fragmente din „Tamerlan” de Christopher Marlow, „Volpone” de Ben Jonson și câteva scene din „Richard al II-lea” de W. Shakespeare. În distribuție — Septimiu Sever, Eva Pătrășcanu, Constantin Brezeanu, Virgil Popovici, Florin Piersic, Mihai Fotino, Mircea Albușescu, Constantin Rauțki, Mitzura Arghezi, Elisabeta Preda, Ioan Radu. În încheiere: Buletin de știri, buletin meteorologic.

MIERCURI 29 MAI 17.00: Emisiunea pentru cluburile din întreprinderi. Din cuprins — Telegazeta săptămîni; Aspecte ale dezvoltării construcțiilor navale în țara noastră; Rubrica „Inovații și inovatori”; Tribuna experienței înaintate; Ce metode ați aplicat în vederea creșterii productivității muncii?; Noi realizări în arta decorativă și aplicată; Artiști amatori în studio 19.00: Emisiunea pentru sate. În încheiere: Buletin de știri, buletin meteorologic.

JOI 30 MAI 18.30: Universitatea tehnică la televiziune — „Elemente de tehnică nouă în industria de aluminiu” 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Pentru copii — Policlinica „Ariciul” 19.35: Transmisiune de la Muzeul de istorie naturală „Grigore Antipa” (II) 19.55: Filmul documentar „Am fost în Africa” 20.45: Filmul documentar „Amintiri din Suedia” 21.10: Tineri soliști de muzică ușoară. În încheiere: Buletin de știri, buletin meteorologic.

VINERI 31 MAI 18.00: Transmisiune de la Moscova — Campionatele europene de box.

SÂMBĂȚĂ 1 Iunie 18.15: „Cu căpitanul Val-Virtej în parcul copiilor” 19.00: Jurnalul televiziunii 19.15: Drumetind prin București 19.40: Muzică populară românească interpretată de o formație instrumentală condusă de Radu Voinescu. Soliști vocali: Adriana Codreanu, Cristina Speriosu și Ion Cristorescu 20.20: În fața hărții 20.30: Actualitatea cinematografică 21.15: Seară de operă cu Virginica Romanovski, Cella Tănăsescu, Lili Dușescu, Vali Niculescu-Bugarin, Corina Bărbulescu, Cleopatra Melidoneanu, Bimbo Mărculescu, George Hangan. În încheiere: Buletin de știri, buletin meteorologic.

În paginile 21-23:
Programul de radio

O parte din răsadnițele calde ale Gospodăriei agricole de stat Popești-Sere.

ANUL ARE PATRU VERI...

Pasiunea inginerului Pantelimon Mumjinski: castraveții de seră.

Legumele se cultivă la noi de multă vreme. Dar despre o legumicultură rațională, intensă, nu se prea putea vorbi în vechea Românie. Marea majoritate a legumicultorilor erau mici proprietari de pământ care n-aveau posibilitatea să realizeze producții mari. Cel mai greu în privința aprovizionării cu legume o duceau orașele mari. Un exemplu erau orașele din nordul țării — Iașul — se aprovizionau cu legume tocmai de la celălalt capăt al țării — Arad — firește, cu cheltuieli mari de transport. În asemenea condiții consumul anual de legume pe cap de locuitor era cât se poate de mic.

În anii socialismului, legumicultura a devenit o problemă de stat. În unitățile agricole socialiste, situate în zonele din apropierea orașelor și a centrelor muncitorești, ea se dezvoltă ca o ramură de bază, fiind, alături de pomicultură, o adevărată „industrie de vitamine”. București, Constanța, Galați, Iași, Timișoara și alte multe orașe au la ora actuală, în jurul lor, puternice centuri pentru producția de legume. În ultimii ani au suferit modificări sensibile și sortimentul și cantitatea de legume, a cărui gamă e foarte variată și este reprezentată prin peste 45 de specii: tomate, salată, spanac, conopidă, gulii, mazăre, fasole, ceapă verde, cartofi, ardei roși, gogoșari, vinete, varză, castraveți, mazăre, etc.

Dacă sînteți bine informați, știți că grădinarii români au dus faima legumelor noastre în toate colțurile țării. Vă amintim că la Expoziția horticolă internațională de la Erfurt, Germania, una din legumele românești

— castraveții — a fost distinsă cu marele premiu al expoziției, iar altele cu medalii de aur.

ROȘIILE SE COC ȘI-N TOIUL IERNII

O sarcină de căpetenie a legumicultorilor noștri e aceea de a aproviziona orașele cu legume proaspete atunci cînd pămîntul doarme încă sub plapuma zăpezii, cînd umbli cu căciulă și palton, adică iarna. Cine vizitează gospodăriile de stat Roșia, 30 Decembrie, Popești-Sere, Pantelimon și gospodăriile agricole colective din Grădiștea, Crețești, Vărăști, Vidra (toate în apropierea Bucureștiului) poate să se convingă că legumele se coc și-n toiul iernii. Atunci cînd pămîntul e acoperit de zăpadă și pietrele crapă de ger, la aceste unități agricole socialiste, pe porțiuni de teren tot mai mari, e într-un fel miezul verii, întrucît se recoltează legumele. Lucrul acesta se realizează prin culturile forțate, în sere. Paturile calde, făcute din vreme, folosirea unor metode agrotehnice care creează condiții de dezvoltare și coacere aduc după sine bune rezultate la recoltare.

Desigur că problema culturii legumelor extratimpurii nu este pe deplin rezolvată. În primul rînd ea reclamă din partea legumicultorilor practicieni o calificare înaltă. Lucrul acesta, în acest sens, sînt pe drumul cel bun. Pregătirea legumicultorilor, începînd din acest an, a luat o deosebită dezvoltare. Cursuri speciale organizate pe lângă stațiunile Institutului de cercetări hortiviticole, la care și-au adus contribuția profesori universitari și încercați cercetători științifici, au avut darul să atragă și să pasioneze în

meseria de legumicultori mii și mii de colectiviști. În primăvara aceasta s-a încheiat la noi primul an al învățămîntului agrozootehnic cu durată de trei ani. Cursul a fost absolvit de aproape 800.000 de colectiviști. S-au predat lecții de cultura plantelor de cîmp, creșterea animalelor, pomicultură-viticultură și legumicultură; de asemenea s-au ținut și cursuri pentru mecanizatorii din S.M.T. și G.A.S. Un număr însemnat de colectiviști înscriși la legumicultură au luat examenul cu „foarte bine”.

Acum, asistați de cadrele didactice, își continuă cursul la modul practic, pe întinse grădini de legume și zarzavaturi.

DOUĂ LUCRURI DE NEDESPĂRȚIT

O legumicultură dezvoltată, rațională, nu poate fi concepută dacă nu există o strînsă legătură între știință și practică. În ultimii ani știința a slujit cu bune rezultate practica legumicolă. Numeroase stațiuni ale I.C.H.V. — printre care cele din Țigănești, Buzău, Iași, Iași — împreună cu inginerii și tehnicienii care lucrează în marile unități agricole socialiste, au găsit soluții și procedee științifice și tehnice care, aplicate mai întîi pe loturi experimentale, apoi pe loturi mari de producție, s-au dovedit a fi deosebit de avantajoase. Vom aminti cîteva. La o mare gospodărie agricolă de stat din vecinătatea Bucureștiului, Popești-Sere, un colectiv de profesori și tehnicieni, după îndelungi cercetări, au găsit un mijloc de a obține recolte de cartofi cit mai timpurii și la un preț de cost redus. Cum? Prin tratarea tuberculilor de cartofi cu unde electromag-

netice. De la lot experimental s-a trecut la lot de producție. Aplicarea acestei metode a redus perioada de iarovizare cu 30 de zile, a mărit mult producția și a îmbunătățit calitatea recoltei prin creșterea simțitoare în amidon, substanțe proteice și vitamina C.

Se știe că practicarea unor culturi timpurii de legume neprotejate e riscantă (e vorba despre culturile pe întinderi mari). Brumele târzii de primăvară și curenții reci de aer pot să aducă mari pagube legumicultorilor. În ultimii ani însă, folosirea materialului plastic — folii de polietilenă — pune la adăpost culturile, ferindu-le de îngheț. Peliculele de polietilenă sînt folosite în tot mai multe unități agricole profilate pe cultura legumelor. Un exemplu din foarte multe ilustrează eficiența folosirii materialului plastic. În comuna Dorobanți (Banat), culturile de tomate neprotejate au adus un venit bănesc la hectar mai mic de 30.000 lei, în timp ce la cele protejate de peliculele poli-etilenei s-au realizat — tot la un hectar — 126.000 lei.

Oamenii noștri de știință sînt preocupați de introducerea în cultura legumelor a soiurilor valoroase și productive, precum și de crearea a noi soiuri. Anul trecut, legumicultorii din Zimandul-Nou (Banat) au cultivat un nou soi de ardei gogoșari, botezat „Colectivist 1962”. E o creație a Institutului de cercetări hortiviticele de la Băneasa (București), care s-a impus ca un soi productiv și cu deosebite calități gustative: uniform, roșu aprins, cărnos și dulce.

Legumicultorii din țara noastră au introdus soiuri de legume timpurii, cu ridicată valoare de cultură. La tomate trebuie amintit Nr. 10 X Bizon (fructe mici, rotunde, rezistente la transport, fără zonă verde în jurul penducului, gustoase, aromate, cu sămînță puțină), Zarea X Cornet (soi productiv și rezistent la mană), Seelandia (excelent pentru producția de seră), California, Aurora etc. Culturile de cartofi cunosc de asemenea numeroase soiuri noi: Bintje, Ella, Electra, Sirtema etc.

La ora actuală introducerea de noi soiuri în gama culturii legumicole e una din preocupările de seamă ale oamenilor de știință.

PLOI PERMANENTE ÎN TIMPUL SECETEI

Nici fără apă nu e de conceput o legumicultură modernă. Și nu rare sînt verile cuprinse de o secetă excesivă. Totuși, pentru legume, chiar în aceste condiții, trebuie să plouă. Lucrul acesta se realizează prin irigații. În condițiile de secetă lungă — vara lui 1962 de pildă — irigarea legumelor s-a dovedit deosebit de eficientă. Producțiile au fost cu mult mai mari față de culturile neirigate, iar în multe grădini de legume ele au crescut de 3-4 ori în comparație cu loturile neudate. Acolo unde concomitent cu irigarea s-a făcut și administrarea îngrășămintelor pe faze de vegetație, la care s-au adăugat apoi toate lucrările de întreținere, sporurile de producție au fost foarte mari. Tomatele au ajuns pînă la 55.000 kg la hectar, iar varza la 80.000-100.000 kg la hectar. La irigarea culturilor legumicultorii folosesc două surse de apă: riurile și pinza de apă freatică. Cea de-a doua sursă, întrucît reclamă cheltuieli mici, se utilizează tot mai mult.

INTERESE RECIPROCE

Legumicultura cîștigă tot mai mult teren din motive bine întemeiate. Ea s-a dovedit o ramură extrem de avantajoasă pentru țărani colectivști. Alături de zootehnie, ea aduce venituri bănești în tot timpul anului. Cîteva exemple și în acest sens. Colectiviștii din comuna Anadalchioi (Dobrogea) au cîștigat anul trecut de pe urma legumelor 2.316.000 lei. Legumele și mai cu seamă tomatele pe care le cultivă colectivști din Macea (Arad) sînt apreciate (și ele au obținut medalia de aur la Expoziția horticolă internațională de la Erfurt) în multe țări din Europa; acum doi ani, colectivști din Macea au cîștigat, numai prin cultura legumelor, 8.400.000 lei.

Roșiile pe care le vedeți în fotografie se coc în tot cursul anului.

Legume timpurii.

Interese în cultura legumelor are, bineînțeles, întreaga populație a țării. Piața orașelor cere zilnic însemnate cantități de legume. Industria alimentară reclamă și ea tot mai multă materie primă pentru conserve: în 1948 în România existau doar 5 fabrici de acest gen; azi numărul lor a crescut la 20, iar producția conservelor de legume și fructe a crescut de 12 ori față de 1948.

ÎNTR-UN VIITOR APROPIAT

În cîteva ani, consumul anual de legume pe cap de locuitor (în afara cartofilor) va fi de 160 kg, adică de 400-450 grame zilnic, ceea ce corespunde într-un total normelor științifice de alimentație.

În acest scop, centura de vitamine a orașelor românești capătă noi dimensiuni. Sprijiniți de stat — prin însemnate credite în termen lung, asistență tehnică, procurarea semințelor din soiurile cele mai valoroase, punerea la îndemînă a unor mașini moderne pentru mecanizarea lucrărilor — legumicultorii noștri iau toate măsurile reclamate de meseria grădinaritului. Ei sînt preocupați de un lucru esențial — de obținerea unor tot mai mari producții legumicole și tot mai ieftin. Sînt numeroase fapte care atestă succesele legumiculturii românești. Avem create toate condițiile pentru ca „industria de vitamine a agriculturii să-și afirme prezența în toate cele patru anotimpuri ale anului.

George CIUDA
Fotografii de S. STEINI

**IN LABORATOARELE
ĂZBOIULUI
SIHOLOGIC**

Tehnica minciunii

Guvernul are dreptul inerent să mintă pentru a se salva atunci când este nevoit să infrunte o catastrofă nucleară", a declarat la sfârșitul anului trecut, în fața unor ziariști, ministrul adjunct de Război al S.U.A., Arthur Sylvester, încercând să justifice modul în care Pentagonul informează opinia publică. În aceeași ocazie, rostită în fața unei Asociații a ziarștilor profesioniști din New York, Sylvester, el însuși fost ziarist, preciza utilizarea de către guvern a informațiilor instituite „o armă” în arsenalul american și a adăugat: „Informarea este forță. La început a fost cuvântul. El este mai puternic decât bomba și tunul...”

Orice i se poate reproșa declarației lui Sylvester în afară de sinceritatea ei cinică, a dezvăluie cu brutalitate unul din mecanismele cele mai importante ale politicii agresive imperialiste: pregătirea ideologică a agenților, în care propagandei, mijloacelor de comunicație menite să răspîndească adevărul și să apropie pe oameni, li se rezervă rolul de a-i transforma pe oameni în instrumente de lucru ale unei politici contrare intereselor lor.

Buletinele de știri și „prieteni” de la Chase Manhattan Bank

Evident, întotdeauna, într-o măsură mai mare sau mai mică, reacțiunea a recurs la tehnica minciunii pentru a-și menține influența ideologică asupra maselor, pentru a-și caștiga planurile sale antipopulare.

În ultima vreme însă, și mai ales în S.U.A., această tehnică a căpătat forme și proporții care-i dau un rol calitativ deosebit.

Printre factorii principali care au determinat această evoluție sînt de menționat: 1. Dezvoltarea și perfecționarea mijloacelor de comunicație, creșterea considerabilă a eficienței acestor mijloace — în special prin introducerea pe scară largă a televiziunii.

2. Pierderea întrecerii cu socialismul în domeniul politico-militar, perspectiva apropiată a unui fenomen similar în domeniul economic, de care devin din ce în ce mai conștienți, îndeamnă cercurile conducătoare imperialiste să-și îndrepte atenția spre terenul ideologic, spre propagandă.

3. În sfârșit, trebuie ținut seama de rolul pe care-l joacă azi reclama în sistemul capitalist. În condițiile agravării continue a contradicțiilor capitaliste, reclama a căpătat un rol nou, deosebit. Ea s-a transformat în „public relations”, ai ales în S.U.A., în ceea ce se numește „public relations”, adică, literal, „legături publice”. În plus, față de reclama obișnuită, care urmărește în special să convingă consumatorul să cumpere anumite mărfuri sau servicii, sistemul „public relations” trebuie să ducă la crearea, în conștiința „omului”, pe stradă”, a unei simpatii pentru anumite firme și corporații, dar mai ales pentru sistemul capitalist în ansamblul său.

După cum se știe, principalele rețele de

radio și televiziune (ca și presa, cinematograful și de altfel majoritatea mijloacelor de comunicație) sînt controlate de marile trusturi atât direct, cît și prin programele pe care le plătesc și fără de care posturile de radio și televiziune n-ar putea exista. Iată de pildă buletinul de știri de seară al postului de televiziune N.B.C. (una din cele două mari rețele de radioteleviziune din S.U.A.); el este plătit de First National City Bank din New York, una din marile bănci ale grupului Morgan. Buletinul începe și se sfîrșește cu o reclamă a serviciilor bancare pentru marele public, care conține invariabil lozincă „The bank where you come first” (banca pentru care, tu — adică, tu, simplu telespectator — n.a. — constitui prima grijă).

O altă reclamă frecventă pe toate posturile de televiziune din New York este a lui Chase Manhattan Bank, aparținînd grupului Rockefeller și condusă direct de David Rockefeller, fratele guvernatorului statului New York, Nelson Rockefeller, aspirant republican la președinția S.U.A.

Laitmotivul acestei reclame are un conținut asemănător cu al celei precedente: „You have a friend at Chase Manhattan”. Tu (adică, din nou, tu, biet telespectator — n.a.) ai un prieten în Chase Manhattan Bank.

Reclama nu e numai „sufletul comerțului”

Activitatea de „public relations” nu se adresează rațiunii, înțelegerii publicului. Ea se adresează — în mod deliberat — elementelor iraționale, subconștiente, ale omului, pornirilor și instinctelor, prejudecăților sale. Baza ei o constituie teoriile despre psihanaliză ale lui Freud și ale urmașilor săi.

În S.U.A. s-a creat pe această bază o rețea de instituții care au elaborat în detaliu teoria, tehnica și practica activității de „public relations”, al cărei centru a devenit Madison Avenue (unul din principalele bulevarde ale New Yorkului). Termenul de Madison Avenue este azi sinonim cu „public relations”, cu „reclama” la cel mai înalt nivel pe care-l poate oferi regimul capitalist.

Tehnica reclamei americane, spune conducătorul uneia dintre cele mai însemnate instituții de acest fel, Louis Cheskin, „atinge inconștientul sau subconștientul din cauză

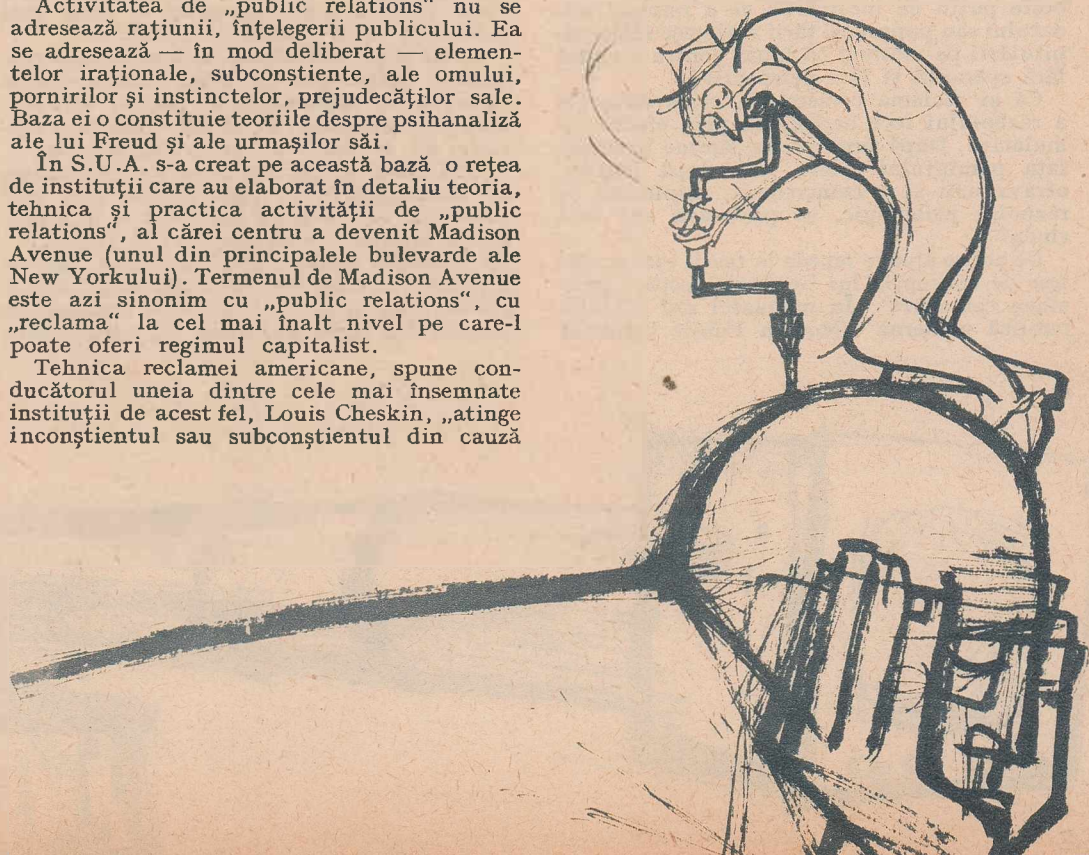
că preferințele sînt determinate de factori de care individul nu este conștient... În realitate, în situația de cumpărător, consumatorul acționează în general emotiv și parcă silit, reacționînd inconștient la imagini și schițe care în subconștient sînt asociate cu produsul”.

„Folosirea psihanalizei de masă a devenit baza unei industrii multimilionare”, spune sociologul american Vance Packard, care a cercetat îndeaproape concepțiile, modul de organizare, tehnica și efectele activității de „public relations”.

În aceste împrejurări, reclama devine o obsesie, o adevărată agresiune psihologică împotriva consumatorului, care de cele mai multe ori se află dezarmat, luat prin surprindere, în fața ei.

Pentru a ilustra consecințele reclamei asupra publicului american, un film care satiriza efectele televiziunii (aici trebuie avut în vedere că producătorii și autorii de filme, concuși puternic de televiziune, sînt îndemnați din motive materiale să fie obiectivi și să critice televiziunea comercială), imaginea următoarea situație: o gospodină merge la piață după cumpărăturile cotidiene. Ea uită însă denumirile curente, normale, ale mărfurilor pe care vrea să le cumpere. A uitat să spună pine, ouă, unt, cartofi etc.

Adrian COMĂNESCU
Ilustrații de Cîk DAMADIAN
(Continuare în pag. 8)

În schimb în mintea ei s-a întipărit reclama corespunzătoare fiecărui produs, o melodie, o lozincă, o poezie și, numai amintindu-și-le pe fiecare în parte, reușește să-și facă apropvizionarea.

Așa cum am arătat, acest sistem de reclamă a cuprins întregul mod de viață capitalist, în special în S.U.A.: viața politică, culturală, relațiile externe.

În aceste condiții campania electorală devine o dată mai mult o operație, o bătălie a reclamei.

Dezbaterea de conținut, de program, trece pe un plan cu totul secundar, mai ales că o asemenea dezbatere ar fi lipsită de obiect: între concurenți nu există diferențe de concepții esențiale. Important este mai mult cum zîmbește candidatul, cât de atrăgător este pentru public etc. (de aceea, cele mai respectabile personaje politice acceptă un anumit machiaj înainte de emisiunile de televiziune). Nu este probabil întâmplător faptul că în limbajul curent american verbul a vinde („to sell”) nu are numai semnificația obișnuită comercială, ci înseamnă și „a propaga” (o idee), „a prezenta” și „a convinge” un auditoriu asupra unui anumit punct de vedere. În S.U.A. se pot „vinde” astfel nu numai cartofi și ceapă, ci și platforma unui partid politic și chiar „modul de viață american”.

Curcurele conducătoare au îmbrățișat cu atât mai repede acest sistem de propagandă-reclamă și pentru activitatea lor politică, cu cât el nu pune probleme de conținut, cu cât el pleacă de la concepția că, indiferent de valoarea intrinsecă a unui produs, fie el material sau spiritual, plasarea lui pe piață depinde de eficacitatea reclamei.

Și evenimentele care se desfășoară sub ochii noștri confirmă în fiecare zi incapacitatea capitalistă de a îmbunătăți calitatea „produselor” sale politice care devin tot mai impopulare.

Pe această bază extinderea sistemului de „public relations” în domeniul activității externe a statelor imperialiste a dus la crearea unei ramuri speciale de activitate, care a devenit o parte integrantă a politicii externe a marilor puteri occidentale: războiul psihologic.

„Marea minciună” și oile americane

Legătura nemijlocită dintre metodele reclamei comerciale și războiul psihologic este afirmată fără înconjur de teoreticienii acestuia din urmă. Scrie de pildă L. Margolin, unul din specialiștii acestei operații, care a lucrat pe lângă cartierul general al lui Eisenhower:

„Să împui cumpărătorului ideea că el trebuie să mestece un anumit fel de gumă sau să se folosească numai de o anumită marcă de automobil este o propagandă care se deosebește puțin de încercările de a impune soldatului sau poporului țării vrăjmașe ideea capitulării pe motivul că luptă pentru o cauză fără speranță și fără perspectivă.

Ca și reclama comercială, orice strategie a războiului rece acționează prin efecte cumulative. După cum iberita rămâne la suprafața pământului citeva luni după bătălie, otrava urii și a neîncrederii, răspîndită de războiul psihologic, se păstrează ani de-a rândul”.

De aci se ajunge repede la teorii care amintesc de concepția lui Goebbels despre „minciuna cea mare”. În manualul său „Opinia publică modernă” (Modern Public Opinion)

profesorul Universității din Illinois William Albig scrie:

„După cum spunea dr. Goebbels, propaganda nu are o metodă fundamentală proprie. Ea își cunoaște numai scopul: să cucerească masele. Orice mijloace care servesc acestui scop sînt binevenite”.

Acum înțelegem mai bine cuvintele eroului nostru de la începutul acestor rînduri, dl. Arthur Sylvester. El nu este decît un practicant entuziast al războiului psihologic.

Este adevărat că guvernul american nu a fost zgîrcit cu Sylvester, ci i-a pus la dispoziție un aparat numeros și nu i-a dat altă sarcină la Pentagon decît să se ocupe de propaganda Ministerului de Război al S.U.A. Sylvester dispune pentru aceasta de 451 funcționari civili și 250 militari activi. Pe deasupra, fiecare armă (forțele terestre, aviația, marina) dispune, ca și marile unități, de un aparat special pentru „prelucrarea opiniei publice”, pentru războiul psihologic. Întreg acest aparat desfășoară o vastă campanie de conferințe, de prezentări de filme, de influențare a presei. Numai „comicsurile” editate de Pentagon sînt citite de 30 milioane persoane. Serviciul de radio și televiziune al Pentagonului este unul din cele mai puternice.

Evident, aparatul oficial al Pentagonului este strîns legat de marile trusturi, de principalele organe de presă, de radioteleviziune și de film, de nenumărate organizații neoficiale, cu caracter aparent obștesc, patronate de trusturi și care, toate laolaltă, alcătuiesc o uriașă mașină de propagandă menită să țină publicul american departe de realitățile vieții internaționale și să-l educe în spiritul războiului rece, al războiului preventiv, al glorificării armelor nucleare.

„Lipsa de cunoștințe în domeniul vieții internaționale — scria un publicist reacționar american, Lederer — i-a transformat pe americani într-o națiune de oi apatice și neinformate, aprobînd orice hotărîre care li se pare mai simplă și accesibilă și care vine din surse evident mai bine informate ca ei înșiși”. Desigur că această afirmație este exagerată, ea ignorează creșterea în S.U.A. a curentului de opinie pentru o politică rațională și realistă de coexistență pașnică. Dar ea nu este mai puțin semnificativă, ilustrînd o latură a modului de viață capitalist care ajunge să îngrijoreze chiar și pe apologeții acestui mod de viață.

Instrumentele războiului psihologic

Dacă inamicul principal în războiul psihologic dus de aparatul Pentagonului și al instituțiilor anexe sau auxiliare este însuși publicul american, nici publicul străin nu este la adăpost de acțiunea acestei arme care, după părerea d-lui Sylvester, e chiar mai puternică decît bomba și tunul.

Rolul principal oficial în organizarea războiului psihologic pe plan extern revine Agenției de informații a S.U.A. (USIA), deși și Pentagonul, ca și alte instituții oficiale, au la rîndu-le un cuvînt de spus.

USIA are 11.000 funcționari și 350 centre de informații în 79 țări. Printre cele mai cunoscute instrumente ale USIA se află posturile de radio „Vocea Americii” și „R.I.A.S.” (în Berlinul occidental). Împotriva tuturor normelor de conduită internațională, aceste posturi sînt puse la dispoziția transfugilor politici din țările socialiste, iar calomnierea

politicii și a conducătorilor statelor socialiste este un fapt curent în activitatea lor.

Alături de posturile oficiale de radio există instituții chipurile particulare, dar în a căror conducere intră reprezentanții aceluiași marilor trusturi care îndrumă din umbră politica oficială, ba uneori chiar foști și actuali înalți demnitari de stat.

Cea mai cunoscută instituție de acest fel este postul de radio „Europa liberă”, în cărui consiliu de patronaj intră foști miniștri generali, oameni de afaceri influenți, cum sînt Allan Dulles, generalul Donovan, foști și ai Agenției centrale de informații a S.U.A. Lucius Clay, consilierul președintelui Kennedy pentru problemele Berlinului occidental; John Mc. Cloy, consilier al președintelui Kennedy în multe ocazii importante (de pildă, cu prilejul crizei din Marea Caraibilor el a fost principalul negociator din partea S.U.A.) ș.a.

Activitatea războiului psihologic este tot odată împletită cu activitatea de spionaj. Ziarul „New York Herald Tribune” recunoaște de pildă că postul de radio „R.I.A.S.” prezintă, probabil, „singura stație din lume care dispune de o rețea proprie de spionaj”. Adevărul este însă că acest lucru este valabil și pentru postul de radio „Europa liberă” și pentru alte instituții și unități ale războiului psihologic. Poate cel mult să se spună adevărat că nu fiecare are spioni proprii ci numai salariați ai Agenției centrale de Washington, dar aceasta, evident, nu schimbă esența fenomenului.

★

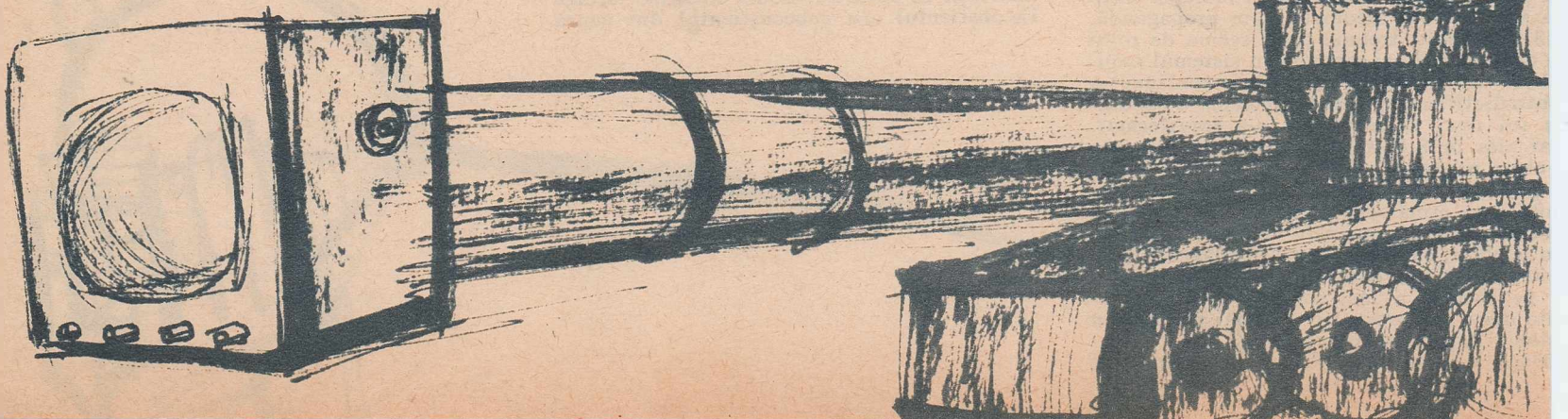
Fără îndoială că, asemeni întregii politici agresive a imperialismului, războiul psihologic nu poate aduce nici un fel de victorie promovatorilor săi. Acest lucru îl înțeleg unii observatori mai lucizi din lumea burgheză. „Propaganda — scria «New York Times» — poate asigura sprijinirea unor politici anumite, dar nu o poate înlocui. Se pare că pînă acum Washingtonul nu înțelege că o propagandă sănătoasă nu poate porni decît de la o politică sănătoasă”.

Pe de altă parte, nu se poate nega că războiul psihologic, propaganda războiului, agresiunii, a învrăjbirii între state creează primejdie în plus pentru colaborarea internațională, constituie un factor autonom de agravare a încordării în relațiile dintre state.

În aceste împrejurări, interzicerea propagandei de război, a propagandei îndreptate împotriva relațiilor de colaborare și respect reciproc între popoare, constituie o parte integrantă a programului de acțiune și luptă pentru destinderea internațională, pentru triumful principiilor coexistenței pașnice.

Adrian COMĂNESCU

Ilustrații de Clk DAMADIA

„Elita spirituală” își
alează cicatricile.

De urmele celor care, cu cuțite și topoare, au
pornit la luptă împotriva Republicii de la Weimar
zbierind că vor „cadavre pentru anatomie”.

In Bier veritas!
O metodă care să vă con-
serve cicatricile, făcându-
le cât mai hidoase: frecați
tăietura proaspătă de sa-
bie, cu bere. Frecați-o în-
delung, la întuneric și la
lumină, frecați-o pînă
cînd fragila pojghiță de
piele, abia prinsă, dospește ca o
tăietură într-o cocă vîrită la
cuptor.

La ce folosește? Păi cu asta vă
puteți fuduli, nu șagă! Mîndria
și capacitatea intelectuală a celor
cu sînge albastru sau măcar al-
băstrit prin universitățile cu fai-
mă și moravuri și năravuri me-
dievale din Germania occiden-
tală se poartă pe obraz. Se spune
că orice „alter Herr”, fost ab-

solvent al unei universități și
care a practicat mînuirea armelor
în cadrul vreunei destoinice aso-
cياții de studenți cuțitari cu
sabia, poate distinge, de la pri-
ma vedere a cicatricelor, pe cel
mai tare dintre adversari.

**CICATRICILE
„ELITEI SPIRITUALE”**

„Porcii înjunghiați” — poreclă
cu care sînt onorați răniții în
duelurile studențești — benefi-

Ioan GRIGORESCU

(Continuare în pag. 10)

INVITAȚIE LA BARBARIE

Die alte Herren și-au păstrat „glorioasele” obiceiuri de altădată.

ciază de protecție, cicatricile de pe frunte sau de pe obraz „made in West-Germany” atestându-le apartenența la o „elită spirituală” căreia îi sînt larg deschise porțile carierei. Cît de induioșător e pentru un bun și venerabil „alter Herr” să primească în cabinetul său un solicitant cu spade încrucișate pe cartea de vizită și cu cicatrice încrucișate pe obraz! La o întîlnire festivă a unor asociații studențești vest-germane, un mare fabricant de conserve și-a scos din cufăr șapca și banderola asociației sale, iar din portofel un cec gras menit să ajute la păstrarea strălucirii glorioaselor obiceiuri de altădată...

E îndeobște cunoscut și recunoscut de presa vest-germană că atunci cînd trebuie recrutate noi cadre pentru diferitele concerne din R.F.G., cei ce îndeplinesc această sarcină își îndreaptă în primul rînd privirile spre culorile asociației de dueliști pe care le poartă membrii consiliului de administrație sau directorii. La fel se întîmplă și în parlament, justiție sau în administrația de stat.

În cele o mie de asociații studențești din Germania federală există de trei ori mai mulți „domni bătrîni” decît studenți, respectiv 145.000 față de 50.000 membri „activi”. 81 din cei 500 de deputați ai Bundestagului sînt foști membri ai asociațiilor studențești. „Domnii bătrîni” sînt reprezentați în guvernul Adenauer prin Schröder și Seeborn (pînă nu demult și de Strauss). Este deci explicabil de ce, cu toate presiunile opiniei publice din Germania federală, cu toate protestele celor mai marcați membri ai corpului universitar împotriva duelurilor măcelărești dintre studenți, „justiția” federală respinge cererile de a se interzice duelurile, sub pretextul că aceasta ar încălca... „libertatea” învățămîntului. Oficialitatea consideră o serie din cele mai sîngeroase asociații de dueliști ca „demne de încurajat”, subvenționându-le din fondul „Planul tineretului Republicii Federale Germane”.

Iată și „planul”: „Trebuie să dezvoltăm adevăratul tip de stăpînitori, un tip conștient de sarcina pe care o are ca slujitor al omenirii!” — scrie una din publicațiile oficiale ale studenților-dueliști din R.F.G. Vi se pare că ați mai auzit vreodată acest dîrz deziderat? Atunci cunoașteți,

desigur, și efectul aplicării lui. L-au cunoscut și „domnii bătrîni”, și domnii mai tineri din Germania, care de două ori în calitate de „stăpînitori” au apucat-o spre cea mai rușinoasă catastrofă.

STIGMATIZAREA UNEI DEMENTE

S-a scurs ceva vreme de cînd o hoardă de „studenți”, alăturîndu-

du-se batalioanelor de asaltleriste, au pus mîna pe bîte cuțite și pe topoare și au pe la luptă împotriva Republicii de la Weimar, zbirînd că „cadavre pentru anatomie”.

Printr-o decizie dată în de tribunalul Reichului se bilise că acei care au de ispede pentru crime comise apărarea onoarei să nu fie în nițați laolaltă cu delictvenți drept comun, ci duși în fortărea. În 1933 duelurile dintre studenți au încetat de a mai fi pasibile pedeapsă. „Tineretul studios celui de-al treilea Reich era a răsplătit pentru „sentimental național”. Era anul venirii Hitler la putere. După cel doilea război mondial, duelurile au fost interzise printr-o specială. Dar interdicția, formală, n-a durat mult. În tribunalul federal din Karlsruhe a hotărît că duelurile studențesc nu sînt pasibile de pedeapsă neputînd fi considerate nici luptă între doi oameni și nici un atac al unei persoane asupra celeilalte.

Deși cei mai marcați universitari germani și-au spus părerea în legătură cu flagelul duelurilor deși grupurile universitare polare au condamnat asociațiile de luptă studențești declarînd: „sîntem împotriva duelurilor studențești care nu vedem în ele o dovadă curaj, ci de barbarie. Pentru

Der Rückfall in die Barbarei

„REÎNTOARCEREA LA BARBARIE” astfel își intitulează revista germană „Der Stern” — și reproducem fotografia de sus — reportajul despre asociațiile de studenți bătăuși cu s

INVITAȚIE LA BARBARIE

tricle de pe urma duelurilor
sunt semnele unei elite, ci stig-
mizarea unei demențe...”, tri-
alul federal, același care a
de sub lege Partidul Comunist
Germania, a legiferat bar-
a duelurilor ca literă sfântă
rogramul educării unei gene-
de „stăpînitori”.

„DOMNULE PORC, TE PROVOC LA DUEL”

la jargonul asociațiilor studen-
i de dueluri, doborîrea adver-
ului se numește „afront”. Aso-
țiile cuțitarilor cu sabia fac
ematica exerciții pentru a
voca elementele progresiste și
partizanii oricărei mișcări de-
ratice pentru coexistență paș-
și înțelegere între popoare.
Mi-am pierdut urechea la Hei-
berg”, se intitulează un șlagăr
cîntă virtuțile și eroismul
rcilor înjunghiați”. Cîntecul
cabaret nu e o simplă meta-
u. Ziarele scriu alarmate că
coate centrele studențești din
G. curge sînge în dueluri.
rioritate, personalități știin-
ce și culturale marcante din
G. se opun nebulniei unei
ci trecute, considerînd că va fi
pentru Germania occidentală
ă fețele mutilate vor constitui
nou un semn de elită al tîne-
ului. Dar prin scrisoarea lor
chisă, adresată Bundestagu-

lui, cei 15 profesori universitari
vest-germani (printre care prof.
dr. Max Born, fizician, laureat
al Premiului Nobel), cerînd scoa-
terea duelurilor de sub lege, au
intrat ei înșiși în duel cu miile
de bătași cu spada. Asociațiile
studențești se împotrivesc orică-
rui amestec în dreptul fiecărui
student de a lua „orice hotărîre”.
Cu alte cuvinte, cum „explica”
săptămînalul vest-german „Der
Stern”, într-un regim ca acela de
la Bonn nimănu nu i se poate
interzice de a-și mutila obrazul
prin cicatrice. Obrazul ca obrazul,
dar cum rămîne cu ceea ce se
află dincolo de obraz? Că doar
nu din prea mult obraz, fie el
neted sau cu adînci cicatrice „de
elită”, i se trimite unuia dintre
savanții semnatari ai scrisorii
cître Bundestag, provocarea:
„Domnule porc, te provoc la
duel!”

SCOATEȚI, SCOATEȚI SĂBIILE

Singeroasele bătaii se fac, de
obicei, din „dragoste de patrie”.
În ultima ediție (1958) din „Car-
tea germană a cîntecelor pentru
petrecerile studențești”, alături
de heruvimicele răcnete tradițio-
nale: „Dumnezeu care a făcut fie-
rul”, „Scoateți, scoateți săbiile!”
„Cînd mărșăluim”, „Trăiască sol-
dații” au fost introduse noi cîn-
tece militariste, „creații” ale va-
lului revanșard postbelic.

În cel de-al 577-lea an al exis-
tenței sale, universitatea Rup-
recht-Karl, asupra căreia se spune
că radiază romantismul castelu-
lui Heidelberg, își minjește pia-
tra seculară cu sînge. La Heide-
berg activează în total 35 de
asociații studențești, dintre care
16 asociații de luptă care-și pun
adeptii să jure în scris că vor
degusta berea și își vor pune la
încercare „spiritul”.

PREDECESORII „BOBOCILOR” DE LA HEIDELBERG

În cartea mea „Pasărea Fenix”
scriam despre înaintașii genera-
ției „crude”, bătrînii domni de
azi, tinerii înflăcărați de ieri,
care s-au duelat și ei, ba chiar mai
abitir decît bobocii de la Hei-
delberg. În cetatea Sanct-Marien-
burg din fosta Prusie orientală,
unde Hitler instalase un muzeu
al trecutului „arian” al Poloniei
și Prusiei, am aflat de niște due-
luri fascisto-teutonice a căror rela-
tare făcea să ți se ridice părul
măciucă. Ofițerii, fii de magnați
fasciști trimiși după duelurile
cu bere din universitățile spa-
dasine să facă la adăpost univer-
sitatea războiului, erau brusci
cuprinși, la umbra zidurilor feud-
dale, de ticul unei a doua naturi.
S-au înfășurat în pelerine albe cu
crucile încîrligate, pe spate și
pe piept. Au început să officieze

în capela „Marelui maestru” (că-
petenia ordinului cavalerilor teu-
toni) liturghii negre, iar în borde-
lul reînființat cu tot fastul
feudal, orgii demne de vinjoșenia
strămoșească. Atunci cînd se
ciondăneau pe ciolanul trimis
acasă din depozitele inepuizabile
ale Auschwitzului, noii cruciați
rezolvau conflictele dintre ei
prin sinistre dueluri, pe lîngă
care zgîrieturile de sabie din
beciurile Heidelbergului apar ca
niște nevinovate jocuri de copii.

ÎNCĂIERAREA CÎRȚIȚELOR

În catacombele întinse în sub-
teranele fortăreței, la lumina

Unul din cei cărora cica-
tricea le-a deschis porțile
carrieri: Rolf Lahr, din
aparatură Ministerului de
Externe de la Bonn.

torțelor, avea loc judecata. „Onoa-
rea” nu se spăla decît prin ucidere.
În bezna de nepătruns, duelistii
aveau voie să-și aprindă cîte o
țigară. O dată chibritul stins,
cînd în întunericul de smoală nu
se mai vedeau decît licuricii vii
ai țigărilor, duelul putea începe.
Fiecare avea dreptul să țină țigara
aprinsă cum voia. Deasupra
capului sau între degetele mîinii
întinse lateral, să se culce la
pămînt, să se cațere pe zid,
să mute țigara dintr-o mîină în
alta în timpul celei mai acroba-
tice poziții posibile. Totul era
ca adversarul lui să ghicească
după lumina țigării unde trebuie
să tragă. „Lupta” cîrțitelor dura
pînă cînd unul era ucis.

★

Ei, meine Herren, dar parcă azi
mai sînt „vremurile bune” de altă-
dată? Azi ești nevoit să cînti
„Doamne, Dumnezeule, nu-i da
uitării pe lăncierii germani!”
Îți taie o ureche la Heidelberg și
gata! Te trezești încondeiat în-
tr-un cîntec de care nu știi cît
să fii de mîndru sau cît să te
rușinezi. Sau arunci așa, un
„afront” societății și te trezești
pofțit în barbarie! Păi astea-s
timpuri? Noroc că mai e și un
tribunal ca acel din Karlsruhe
pe pămînt, și o generație în-
treagă de „domni bătrîni” care
știi cînd să-și scoată din cufăr
insigne, culorile și distincțiile.
Încolo....

Ioan GRIGORESCU

OASPEȚI

De o bucată de vreme, publicul bucureștean are prilejul să vadă spectacole prezentate de teatre din regiuni. E bine. E bine pentru public, care poate admira unele realizări importante fie cu piese jucate și în Capitală, fie cu lucrări noi, premiere pe țară. E bine pentru oaspeți care-și pot confrunta activitatea cu teatrele din Capitală, pot face un rodnic schimb de experiență cu colegii lor bucureșteni, pot discuta în spirit critic munca lor. E bine pentru gazde, din același punct de vedere al schimbului de experiență. Nu mai vorbesc cît de important e lucrul acesta pentru critica teatrală, care are astfel posibilitatea de a judeca pe baza unei serii de spectacole dezvoltarea de ansamblu a teatrelor respective, de a încadra mai bine și a valorifica cu mai multă justețe contribuția adusă de actorii, regizorii, scenografil din regiuni.

Căci — fapt semnificativ și cu totul nou — mișcarea teatrală e azi una pe țară, în numeroase colective există forțe artistice remarcabile care obțin succese pe linia unor căutări ce aduc o notă originală, îmbogățind experiența teatrului nostru contemporan, contribuind la dezvoltarea sa.

Sporadic, vizitele unora dintre aceste colective au început mai de mult. Îmi amintesc cît de pasionat a fost schimbul de experiență dintre Teatrul Tineretului și Teatrul de Stat din Ploiești cu spectacolul „De Pretore Vincenzo” și discuția care l-a urmat. Deosebit de elocventă pentru creșterea teatrelor din regiuni a fost competiția tinerilor artiști din Iarna acestui an. Pe bună dreptate s-a cerut în repetate rânduri,

cu prilejul unor dezbateri între oamenii de teatru, crearea la București a unui Teatru al teatrelor, pe scena căruia, periodic și cu grijă pregătite, să aibă loc spectacolele ale colectivelor din țară. Din cauza unor dificultăți de ordin tehnic, acest deziderat n-a putut fi încă împlinit. Totuși, spre bucuria tuturor, sînt semne că treaba începe să se organizeze cu oarecare continuitate. Am văzut astfel în ultimul timp spectacolele teatrelor de stat din Galați (interesanta premieră pe țară a dificilei piese „Umbră” de Evghenie Svart), Bacău, Oradea.

Desigur nu se poate spune că organizarea turneelor e fără cusur. După cum s-a putut constata, nu tot ce s-a prezentat la București este cel mai reprezentativ pentru teatrele din țară, nici ca trupe, nici ca spectacole. Sînt colective care, după părerea mea, ar fi meritat prioritate. Am văzut nu demult cîteva spectacole ale Teatrului Național din Cluj. Există acolo regizori, scenografi, actori de prima mînă. Și mă mir că un asemenea ansamblu serios nu s-a prezentat încă la București. Spectacole de frumoasă tinută sînt și la Teatrul de Stat din Timișoara, unde activează un mare număr de actori tineri și talentați, cu un repertoriu clasic și contemporan de bună calitate. De asemenea, teatrele de stat din Brașov și Sibiu au cu ce să intereseze publicul bucureștean.

Salutînd deci din toată inima prezența în Capitală cu mai multă continuitate a oaspeților din țară, cred că s-ar cere o mai mare exigență în alcătuirea turneelor. Pentru ca treaba să devină mai deplin concludentă și stimulatoare.

Traian ȘELMARU

disc

Interpreții romîni de muzică au depus în ultimii ani o rodnică și susținută activitate, manifestînd o permanentă grijă pentru calitatea execuției repertoriului inclus în recitalurile date; pe baza acestei activități casa noastră de discuri a acordat în bogatul ei program de înregistrări, un loc din ce în ce mai important celor mai valoroși muzicieni ai noștri, iscusiți și apreciați reprezentanți ai artei interpretative muzicale.

Discul ECD-1020 (33 t., 25 cm) cuprinde „Trio nr. 1 pentru vioară, violoncel și pian în re minor op. 63” de Robert Schumann, care își găsește în interpretarea lui Ștefan Gheorghiu (vioară), Radu Aldulescu (violoncel) și Valentin Gheorghiu (pian) una din cele mai interesante și originale redări ale dramatismului ce străbate partitura. Viața atît de frămîntată a muzicianului german, în luptă necurmată cu mediul potrivit, antiartistic al epocii sale, se reflectă bogat în freamătul continuu al multipleror teme cuprinse în trista dar bărbătească sa operă.

O altă lucrare a lui Schumann, renumitul ciclu de lieduri „Dragoste de poet” (discul ECD-1023), constituie obiectul unei înregistrări în

care se remarcă interesul și pasiunea a doi interpreți de frunte ai muzicii noastre. Impunîndu-se mai de mult ca sensibil și dăruit cîntăret de lieduri, baritonul Dan Iordăchescu, solist al Teatrului de Operă și Balet din București, realizează cu pianistul și compozitorul Valentin Gheorghiu o perfectă colaborare între redarea simplei dar rafinatei muzici a acestui ciclu, compusă pe cunoscutele versuri din „Intermezzo liric” de Heinrich Heine. (Discul folosește traducerea lui Horia Furtună.)

Și încă un ciclu de lieduri, de astă dată al lui Franz Schubert: „Călătorie de iarnă”. Înregistrarea completă ocupă două discuri microson de format mare (ECE-078, ECE-079). Interpretarea celor 24 de lieduri care alcătuiesc ciclul „Călătorie de iarnă” prilejuiește basului Marius Rintzler o fericită ocazie de a-și manifesta sensibilitatea, generozitatea și bogăția vocii sale. Acompaniază la pian DagoBERT Buchholtz. Mai multă atenție la fabricația și presarea discurilor ar fi evitat supărătorul zgomot de fond, existent pe alocuri.

Vlad MUȘATESCU

E F

SAVANȚII RÎD...

Șchița „Efectul Warp” a fost publicată în cea de-a treia ediție a „Culegerii de povestiri științifico-fantastice” apărute la Londra sub îngrijirea lui E. Crispin. Autorii, după cum se arată în prefața culegerii, sînt, în majoritatea lor, nu scriitorii profesioniști, ci oameni de știință.

Îndreptîndu-și atenția spre domeniul fantasticului, omul de știință care se ocupă și de literatură face adesea apel la umor. A devenit faimoasă în Anglia „Alice în țara minunilor” de Lewis Carroll, povestire al cărei farmec constă în îmbinarea hazlie a elementelor celor mai prozaice ale vieții, cu fantasticul, cu invenția plină de strălucire și spirit. Și totuși, după cum se știe, cartea a fost scrisă de un matematician...

Șchița umoristică a lui Lion Miller este, desigur, fantastică, dar ea conține implicații actuale importante. Personajul principal, un arierat mental, se dovedește în cele din urmă mai înțelept decît ofițerii americani, inginerii și reporterii care îl înconjoară și care se adună ca muștele la miere cînd mașina miraculoasă creată de el se înalță în curtea casei părintești... Descoperirea sa, care în minile forțelor agresive s-ar fi putut transforma într-o armă redutabilă, dispăre din nou, după ce ațlțase o clipă poftele Pentagonului.

Ironia amară a povestirii amintește de mărturisirea făcută recent, într-un cerc de colegi, de un savant progresist englez:

„În prezent preocuparea de a împiedica știința să distrugă omenirea îmi răpește mai mult timp decît gîndurile consacrate dezvoltării științei”.

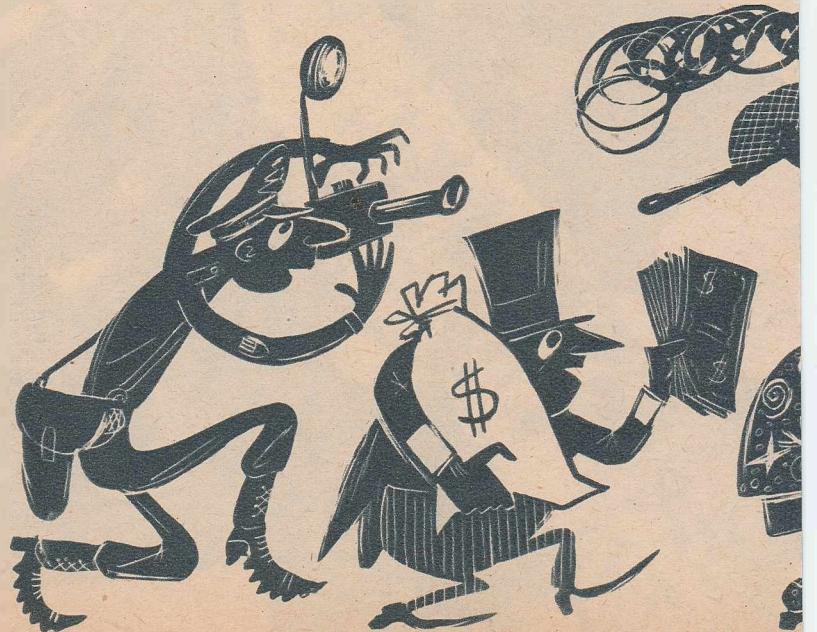
(Extras din lucrarea „Introducere la studiul prealabil al unor cazuri de anomalii unice”, de Alma Victoria Snyder-Grey doctor în științe. Fort, statul Indiana, S.U.A., Editura For College, anul 2222).

Cele mai timpurii informații privitoare la anii copilăriei Aldous Warp atestă că, deși din punct de vedere al dezvoltării fizice el părea aproape normal, toți vecinii, tovarășii săi de joc și membrii familiei îl considerau un cretin incurabil. Se știe, de asemenea, era un copil liniștit, cu vădite înclinații pentru viața sedentă. Nu pronunța niciodată nici un cuvînt, ci se mulțumea să emită sunet strident: „Ui-i-i”, și aceasta numai cînd era chemat la masă sau cînd găsea vreo pietricică sau vreun bețișor de o formă neobișnuită, care îi stîrneau un interes de neînțeles pentru cei din jur.

La un moment dat, totuși, băiatul a ieșit brusc din starea indolență care-l caracteriza. La puțin timp după ce împlinise vârsta de șase ani — data exactă este din păcate imposibil de stabilit — Aldous Warp a întreprins o serie de expediții în groapa de gunoarașului, situată în spatele unui teren al familiei Warp.

Înapoiindu-se dintr-o asemenea expediție, tînărul Warp a apărut cu sine o uriașă roată dințată pe care, după o îndelungată chibzuire, a ascuns-o într-un coteț de păsări.

Așa s-a născut ideea care n-a încetat să-l frămînte pe Aldous în următorii doisprezece ani. El și-a petrecut toată copilăria, adăncindu-și și tineretea cărînd din groapa cu gunoari în curtea lui mici obiecte de metal, mici și mari, de cele mai variate forme.

EFTUL WARP

de Lion MILLER

Întrucît considerau cã frecventarea oricãrui fel de școalã depãște posibilitãțile sale intelectuale, pãrinții s-au bucurat cã fiul lor și-a gãsit o ocupație potrivitã și cã este mulțumit de viața lui. Faptul cã preocuparea lui se îndreaptã spre obiectele gãsite la gunoi probabil cã nu-i deranja prea mult.

Tot atît de brusc cum începuse, Aldous Warp își încetã însă și această activitate. Timp de aproximativ un an — n-am reușit nici în cazul acesta sã stabilesc termenul exact — tînãrul nu a mai pãrșit casa pãrinteascã. Atunci cînd nu era absorbit de necesitãți firești ca mîncatul și dormitul, el se plimba încet în jurul grãmezii de vechituri pe care o adunase fãrã nici un scop sau plan vizibil. Într-o dimineață, tatãl lui (chiar el ne-a povestit) a observat cã Aldous alege din grãmadã obiecte pe care încearcã sã le îmbine. Cred cã aici este necesar sã arãt cã informarea de față privind datele existente în legãturã cu efectul Warp nu poate avea pretenția de a fi completã dacã nu reproducem declarațiile tatãlui lui Aldous, Lambert Simmel Warp. Vorbind despre activitatea sus-arãtatã a lui Aldous, bãtrînul Warp a spus:

„Ceea ce m-a uimit a fost faptul cã fiecare (ștersãturã pe manuscris) obiect pe care-l ridicã de jos se lipea de celãlalt (ștersãturã) obiect. Indiferent (șters) dacã (șters) era arc de sonerie sau (șters) cratiță de bucãtãrie, cînd bãiatul le puneã unul lîngã altul nu le mai puteai desface“.

Fiind întrebãt dacã Aldous folosea diverse instrumente în activitatea sa, L. S. Warp ne-a incredințat: „Nici un fel de instrument“.

Ceva mai ciudat sunã rãspunsul lui L.S. Warp la întrebarea pe care o voi reproduce ad litteram: „Dar cum de-a reușit, Dumnezeule, sã lipeascã piesele în așa fel încît ele sã alcãtuiescã un tot?“ (întrebare pusã de dr. Palmer).

Rãspuns: „Lucrurile (șters) se îmbinãu perfect (șters) și nimeni, absolut *nimeni* nu le mai putea desface“.

Și într-adevãr așa era. De altfel multe persoane au zãzut cum Aldous se urca liniștit pe construcția lui cã sã-i mai adauge vreo „piesã“, în care timp grãmada pãstra un echilibru perfect.

Acestea sînt toate elementele de care dispunem pentru a analiza experiența principalã, hotãrîtore, care a avut loc la pușin timp dupã aceea. Pentru datele exacte asupra condițiilor în care s-a desfășurat unica demonstrație „de control“ a efectului Warp, sîntem îndatorãți lui Herbert R. Armstrong, maior în corpul de ingineri al Armatei S.U.A., și doctorului Philipp G. Cross — care au asistat la experiența.

Dupã cum reiese din declarațiile lor, la orele 10,46 dimineața Aldous Warp a scos din coteț vechea și ruginitã roatã dințatã pe care o gãsise încã pe cînd avea șase ani. Dupã ce a cãzut un moment pe gînduri, s-a cãțãrat pe construcția lui informã, a stat pușin sus, apoi a dispãrut undeva în interiorul ei. Timp de cîteva minute nici chiar acești doi observatori experimentãți nu l-au putut zãri (dr. Cross : 4 min., 59 sec., maiorul Armstrong: 5 min., 0,2 sec.). În sfîrșit Aldous a reapãrut în vîrf, apoi a coborît pe pãmînt și a început sã priveascã fix instalația.

Ceea ce urmeazã este un extras prescurtat din rapoartele maiorului Armstrong și doctorului Cross:

Dupã ce a rãmas cîteva minute cu un aer perplex, Warp s-a apropiat de construcția sa, din care ieșea în afarã o tîjã avînd la capãt un glob de aramã, asemãnãtor celor care împodobesc unele paturi. Aldous l-a tras ușor spre sine. Ce s-a întîmplat dupã aceea pare pur și simplu de necrezut.

Mai întîi s-a auzit un zgomot din ce în ce mai puternic, ca al unei cascade. Zgomotul a continuat sã creascã și, dupã aproximativ 15 secunde, în partea de jos a construcției a apãrut o luminã fosforescentã, purpurie. Apoi întreaga grãmadã de vechituri s-a ridicat la o înãlțime de aproximativ doi metri și a rãmas imobilã în aer. Tînãrul Aldous sãrea în jurul ei dînd semne vãdite de entuziasm, și noi am auzit limpede tripla sa exclamație: „Ui-i-i!“ Apoi s-a apropiat de progenitura sa, a învîrtit o rotiță ruginitã ce aparținuse probabil unei rîșnițe de cafea, și „mașina“ a coborît lin pe pãmînt.

Desigur, evenimentul a stîrnit vîlvã. În curtea familiei Warp au apãrut de îndatã reprezentanții autoritãților militare, ai presei și instituțiilor științifice, dar n-au reușit sã scoatã nimic de la Aldous Warp: tînãrul nu știa nici mãcar sã vorbeascã.

L. S. Warp, deși n-avea școalã era un gentleman foarte bine intenționat și sincer, gata oricînd sã-și dovedeascã devotamentul față de patrie, dar fragmentele mai sus-citate din raționamentele lui aratã limpede cã n-ar fi putut fi de mare ajutor în rezolvarea unei asemenea probleme.

Încercãrile de a înțelege structura „mașinii“ n-au dus la nici un rezultat: nici cea mai atentã examinare, nici cel mai minuțios studiu n-au permis elaborarea vreunei ipoteze de lucru. Singura ipotezã: „Nu sînt decît niște deșeuri și nimic mai mult“ (dr. Palmer). În plus, observînd aceste încercãri, Warp-junior a manifestat o vãditã nemulțumire.

Aldous se ocupa cu multã plãcere de invenția lui, pe care o demonștrã de cîteva ori curioșilor. S-au adus la față locului contoare Geiger și alte cîteva aparate, care s-au dovedit însă cu totul insuficiente. A doua zi, cedînd insistențelor presei, au fost lãșați sã intre în curtea Warpilor operatorii televiziunii. Dupã ce i-a observat un timp, Aldous și-a coborît „mașina“ pe pãmînt. Privirea lui pãrea de gheață. S-a suit în vîrfurile construcției, a pãtruns înãuntru și a reapãrut cu vechea lui roatã dințatã. Pușin dupã aceea, roata se afla în vechiul ei loc, în coteț. Apoi, într-o ordine precisã, Aldous a demontat întreaga construcție, așezînd ca și înainte, toate piesele grãmadã.

Astãzi, pãrțile aceluia tot care au constituit odatã efectul Warp pot fi considerate definitiv pierdute. Cu o supremã indiferență la implorãrile isterice ale militarilor și ale savanților, Aldous nu s-a mãrginit sã-și demonteze construcția, ci s-a apucat și de obositoare muncã de a duce piesele, una dupã alta, acolo de unde le luase: la groapa de gunoi.

Nedînd atenție nici cuvintelor de ocarã pe care i le adreseazã uneori L. S. Warp, nici întrebãrilor pușinilor vizitatori oficiali, Aldous Warp troneazã liniștit pe o ladã aruncatã în curtea din spatele casei pãrintești. Ochiul tînãrului priveșc senin undeva deasupra gropii. Uneori, foarte rar, ei prind sã scapere pentru o clipã, și atunci Aldous roștește „Ui-i-i!“ încet, foarte încet.

Ilustrație de E. ARNO

Între șoferi și pietoni

Timpul frumos îndeamnă la plimbare, la renunțarea utilizării în unele cazuri a tramvaiului sau autobuzului, în favoarea unui drum „pe jos”. În aceste condiții ne-am propus și noi o mică plimbare de câteva ore prin București, avînd drept scop să observăm cum se circulă și să consemnăm pe pelicula fotografică ce ni se pare demn de semnalat.

Exemplele nu au întârziat. Primul ni l-a furnizat tinăra distrată care nu găsește un loc mai bun pentru a traversa strada decât cel din spatele tramvaiului (foto 1). Ce se poate întâmpla, e ușor de înțeles: o clipă de neatenție și...! Din punct de vedere al legii circulației, contravenția se încadrează la capitolul: „e interzisă traversarea străzii prin spatele unui tramvai”. În cel mai fericit caz, o asemenea contravenție se termină cu o amendă; din nefericire însă, ea se poate solda și cu un accident grav.

Să mergi pe scară (foto 2) e urit. Mai ales că faci notă discordantă cu majoritatea zdrobitoare a călătorilor. Dar dacă sari din mers și mașina nu mai are timp să frneze sau frinează inefficient, uritul (așadar, nerespectarea legii) devine tragic.

În general, ținând seama de consecințele neprevăzute, se poate spune că cine nu respectă legea circulației n-are cap. Precum cetățeanul din fotografia 3. Ce altceva am putea spune despre un om care se apucă să-și aranjeze ciorapii în mijlocul unei piețe publice? Nu dovedește el că n-are cap? Și, vorba aia: unde nu-i cap, vai de picioare...

Sau ce am putea spune (foto 4) despre aceste două nepăsătoare interlocutoare care stau la taifas în mijlocul drumului? Imaginați-vă, ca într-un film al lui Chaplin, o bicicletă (n-am zis un autocamion) încercând să treacă printre amatoarele de taclale în mijlocul drumului.

Contravențiile de circulație sînt diferite. Minore însă, în nici un caz. Știți care e delictul de circulație (și nu numai de circulație) surprins în

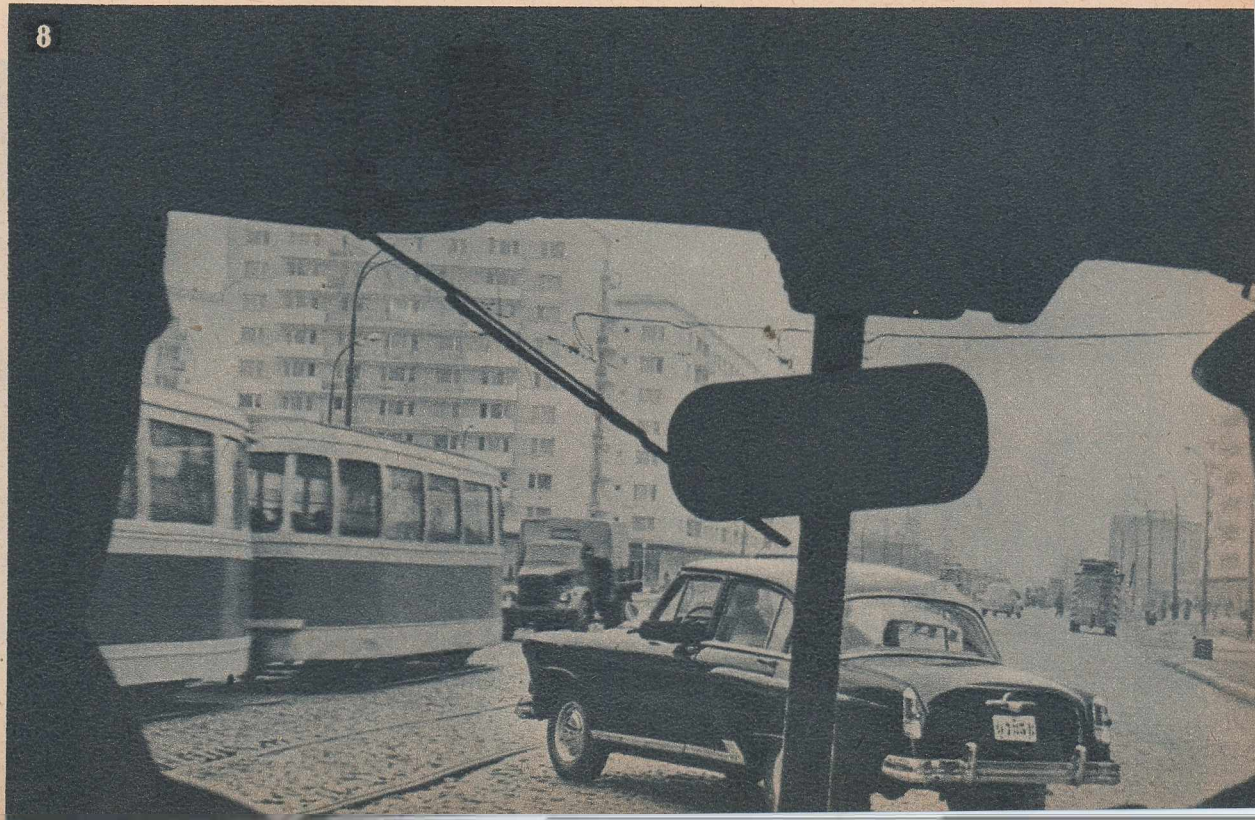
fotografia 5? Cărămidă, care se află între cele două roți din dreapta — cărămidă care, antrenată de mișcarea lor, poate țîșni dintre anvelope, nimerind într-un geam, în capul unui om sau în căruciorul unui pui de om. De ce nu ești atent tovarășe conductor al autobasculantei 54173 B?

Dacă pînă și o cărămidă poate deveni obiect de contravenție, cum n-ar putea să devină o oglindă — parte integrantă a echipamentului mașinii? Considerați dv. că oglinda din fotografia 6 poate fi numită retrovizoare? Da de unde! Parcă a fost ștersă cu o sîrmă de parchet. În ea nu se poate vedea ce se întâmplă în spatele mașinii, dar se poate întrevedea o ciocnire cu urmări ca în fotografia 7. Adică o tristă poveste fără cuvinte.

Să nu înțelegeți însă greșit. Legea circulației, ca toate legile, n-a fost făcută pentru a fi călcată. Majoritatea cetățenilor — fie că se numesc pietoni, fie că se numesc conductorii auto — știu și confirmă zilnic acest lucru.

De pildă (foto 8) această „Volgă”, pe care am urmărit-o prin București cu mașina serviciului circulației, nu știm cui aparține și nici de cine e condusă. De ce? Pentru că ofițerul de miliție care ne-a însoțit nu a avut un motiv să-l legitimeze pe conductorul mașinii, atît de corect a circulat.

Fotoreportaj de Bazil DUNĂREANU

Înainte de premieră...

-G

ata! Începem?... Cortina!...
Cei unsprezece interpreți ai brigăzii, răspinzind un molipsitor suflu de tinerete și voioșie, se apropie de rampă. Peste sala ticsită de spectatori se revărsă binecunoscuta melodie — cartea de vizită a brigăzii:

*„Brigada voioșiei, brigada de băieți,
Pornit-a la drum iară, ca veselii drumeți,
Fruntașilor în muncă noi azi le-am pregătit
Mănușchi de flori din luncă în cintece
impletit.
Pe-acea însă care se lasă pe tînjală
Brigada îi servește cu cite-o săpuneală“.*

Prezentatorul face un pas înainte. E tînărul din mijloc, înalt, subțirel, blondiu... Sau, așa cum ni-l înfățișează mai îndeaproape fotografia 1 — mecanizatorul Alexandru Nестea. Are 24 de ani, lucrează la pompele de irigare, iar ca actor, în cadrul brigăzii, dă cel mai puțin de lucru instructorului artistic. Nu de alta, dar instructorul și autorul textelor brigăzii sînt unul și același: Alexandru Nестea. De altfel, numele lui l-am întîlnit și în raportul de activitate al sindicatului:

„... În cadrul activității noastre culturale la sfîrșitul lunii decembrie 1962 a luat ființă o brigadă artistică de agitație, de instruirea căreia se ocupă mecanizatorul Alexandru Nестea. Pînă în prezent brigada a dat 25 de spectacole atît în sala de festivități a clubului nostru, cît și în fața colectivităților din comunele Jegălia, Gildău, Șocariciu, Perișoru ș.a.“...

... răspinzite — am aflat noi — pe o suprafață de 18.324 de hectare, raza de activitate a Stațiunii de mașini și tractoare „Jegălia“. Vă închipuiți deci că nu e tocmai ușor pentru tractoristul Gheorghe Frățilă, de pildă, care lucrează la Ogoarele, sau pentru „actorul“ Nicolae Iacovache, care ară să zicem pe tarlalele colectivei din Gildău, să fie punctuali la repetiții. Cu toate acestea, orele stabilite sînt respectate. Ba, mai mult, preocupați de buna pregătire a spectacolului, de reușita lui, membrii brigăzii mai schimbă citeodată, chiar în plină muncă, cite-o replică.

În cadrul celui de-al VII-lea concurs al brigăzilor artistice de agitație, pînă în prezent, brigada S.M.T.-„Jegălia“, din Raionul Fetești, se menține pe primele locuri.

Dar să ne întoarcem în sala de spectacole. Am ajuns la timp: veteranul brigăzii, Dobre Ion (43 de ani și singurul cu mustață naturală), tocmai a „deschis“ perinița. Un fel de a vorbi. Fiindcă mult cunoscuta melodie populară, de data aceasta, a fost impletită cu texte originale (foto 2).

Și frunțașii stațiunii sînt rînd pe rînd chemați la periniță... A obosit bietul Dobre strigîndu-i: nu sînt puțini.

Liniște. Schimbare de tablou. Clapele acordeonului sugerează, grav, bătăile îndepărtate ale unui orologiu.

Prezentatorul (și mai grav):
*„Orologiul sună nouă jumătate
La S.M.T. în poartă oare cine bate?“*

Drept răspuns, trei tineri din brigadă Ilie Manea, Vasile Dobre și Nicolae Mărgărit (foto 3) intră în rol:

*„Noi sîntem stațiune, fiii tăi doriți
Noi și de la MAT sosim chercheliți“...*

Spectatorii rid cu hohote căutînd cu ochii, prin sală, după cei satirizați.

Cu aplauze și risete însuflețite sînt primite și momentele satirice: *melc, melc — codobelc* (foto 4), *plimbăreții și vizită medicală* (foto 5) și altele.

Cum suportă „tratamentul“ cei vizați? Depinde de la pacient la pacient. Unii ascultă încrunțați, iar alții — cum ar fi de pildă mecanicul Ionescu Ion — s-ar zice că se amuză (foto 6). S-ar zice... Un lucru e însă sigur: metoda terapeutică folosită de brigadă a obținut rezultate multumitoare. Noctambulii Victor Frangu, Radu Călin și Apostol nu mai vor să furnizeze motive de parodie după Bolintineanu. Stănescu și Nicolae Dobre nu mai pleacă „în excursie“ cu tractorul, iar bolnavii închipuiți Nicolae Tiu și Mitu Marcel au devenit de o sănătate de invidiat...

Dacă ai să intri pe poarta Stațiunii de mașini și tractoare „Jegălia“ ai să întîlnești un zor și-o forfotă cum numai bine i se potrivește panoului de onoare cu atitea nume de mecanizatori frunțași și *total-hectare*, aflat în fața birourilor administrației: „S.M.T.-Jegălia“ e într-adevăr o stațiune frunțașă. Și tot frunțașă vrea să se dovedească și atunci cînd e vorba de viața cultural-artistică. Dovada o constituie noul program al brigăzii, la care lucrează în clipa de față Alexandru Nестea.

Numai că, de data aceasta, programul va fi mai cuprinzător. Pe lîngă aspectele din activitatea mecanizatorilor, el va oglindi și priceperea și hărnicia colectivităților din gospodăriile agricole colective deservite de stațiune.

Este o nouă inițiativă a organizației de bază și a sindicatului menită a contribui și pe această cale la întărirea legăturii dintre mecanizatori și colectivități. Țelurile lor sînt doar aceleași: recolte cît mai îmbelșugate.

Nu va lipsi hazul — cîntecelul satiric smulgînd și de pe întinsul tarlalelor multe rădăcini ale înapoiatelor deprinderi.

... N-o să treacă mult și într-o seară, după lăsarea lucrului, pe un tăpșan învăpăiat de jerba de reflectoare a tractoarelor, binecunoscuta melodie — cartea de vizită a brigăzii — ne va invita la o nouă premieră:

*„Brigada voioșiei, brigada de băieți,
Pornit-a la drum iară, ca veselii drumeți...“*

Silviu GEORGESCU
Fotografii de Traian PROSAN

din toată lumea

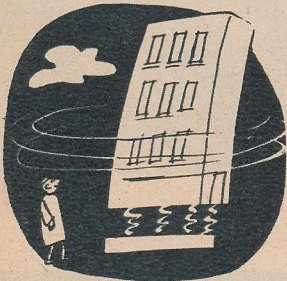

ISTORIA UNEI COLECȚII...

Recent a luat sfârșit în Elveția povestea interesantă a unei valoroase colecții de covoare. În 1937, Hitler comandase în Iran 19 covoare persane menite să-i înfrumusețeze biroul. Lucrul la aceste foarte mari covoare, confecționate după celebrele modele din secolul al 17-lea al lui Șah-Abba, a durat foarte mult. Terminată în anii celui de-al doilea război mondial, covoarele n-au mai putut ajunge la cel care le-a comandat, și după nenumărate întâmplări au intrat în mâinile unui colecționar din Elveția. Mult timp ele nu au putut găsi cumpărători. Deabia în ultima vreme cele 19 covoare au fost vindute unul câte unul, la prețuri foarte ridicate. Cel mai frumos dintre ele — un covor gigant de 15,20 x 6,30 m (în fotografie) — despre care se spune că ar fi cel mai mare din lume, a fost vândut recent cu uriașă sumă de 150.000 franci elvețieni.

DE NECLINTIT

În Așhabad, capitala R.S.S. Turkmene, a fost ridicată o casă cu trei etaje de o construcție cu totul deosebită: fundația sa este formată din amortizoare metalice fixate în beton armat. Soliditatea ou totul neobișnuită a unei astfel de case este atestată de faptul că ea nu poate fi distrusă decât de un cutremur de pământ care ar dura... 36 ore.

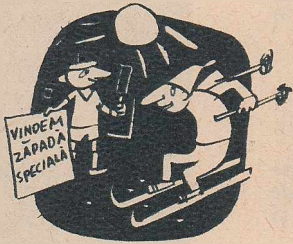
DEOCAMDATĂ, 9...

Agencia fotografică britanică „Keystone” ne furnizează această fotografie consemnând un caz rar și deosebit de uman. Astfel, Mary Brooks, brava mamă din Liverpool, deși are numai 25 de ani, i-a dăruit până acum soțului ei... nouă moștenitori. E interesant că din cei nouă copii pe care-i vedem în fotografie, puștii băiat de sus (două fete și un băiat) sînt gemeni, acum în vîrstă de 2 ani, iar Lynne și John — mezinii — au venit pe lume de asemenea împreună, în primăvara aceasta.

FABRICA DE ZĂPADĂ

La Geneva se construiește o uzină care va fabrica... zăpadă. Materii prime: aerul

comprimat și apa, pe care instalații complicate le prefac în gingașe cristale de zăpadă. Dedicat, bineînțeles, schiorilor și urmînd să servească la așternutul pîrtililor pentru concursuri, acest nou produs industrial are, se pare, calitate în plus față de cel natural. Astfel, zăpada artificială este mai compactă și nu se topește nici chiar la +15-20°C.

VINĂTOREASCĂ DAR... ADEVĂRATĂ

La vîrstă de 16 ani, vînătorul chinez Han Lu a ucis primul tigrul din cariera sa. Anul trecut, acest vînător în vîrstă de 77 de ani a mai putut doborî patru fiare vîrgate — e drept însă, ajutat și de vînători tineri.

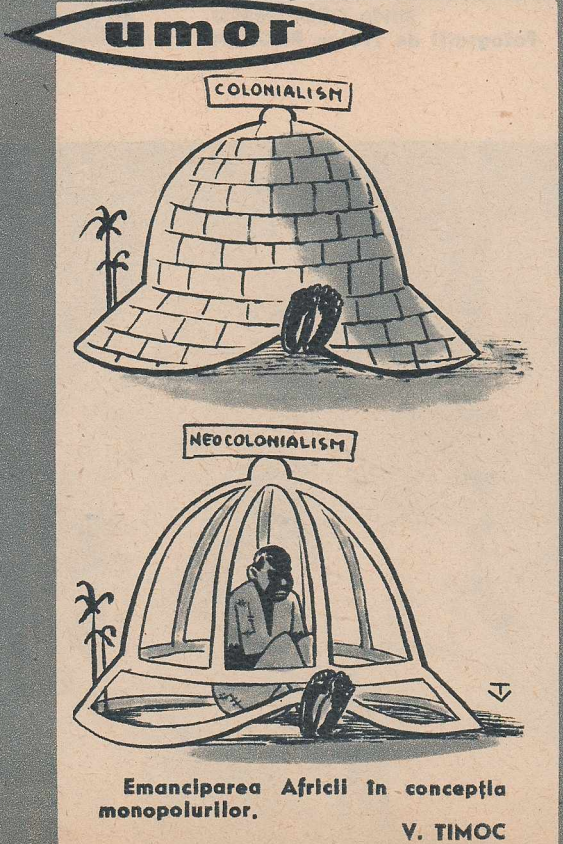
Numărul total al tigrilor vînați de Han Lu se ridică la 174. O colecție rară — s-o recunoaștem — chiar pentru un vînător cu experiență.

Inscripție la o fotografie

FRUMOSUL PÎNGĂRIT

Avem în față o fotografie care înfățișează două tinere femei, dacă nu de-o „frumusețe clasică”, în orice caz pline de „vino-coace”, îmbrăcate extrem de sumar, în așa fel ca nu numai goli-ciunea, singură să ispitească, dar ca formele și liniile ademenitoare să fie la maximum reliefate. Așa, zveltețea picioarelor devine și mai izbitoră învăluită de ciorapii negri ajurați, iar pomponul alb, enorm, plantat la spate, îl subliniază cu intenție.

STEREOTAXIA

Tinerele sint aplecate asupra unei mese, flancnd cu grație pe un domn care, stnd la masă, cercetează un meniu. Căci „acțiunea” se desfășoară într-un restaurant. Mai precis: în localul de noapte „Bal Tabarin” din inima Londrei. Se zice că restaurantul acesta era gata să decadă, dar dintr-o dată și-a revenit, cnd patronul, imitndu-și un coleg „ingenios” din Los Angeles, a tocmit o seamă de grații nude în chip de gazde ospitaliere...

Ceva înăuntrul meu îmi șoptește că aș putea fi socotit ridicol. Dacă am spune că această fotografie lasă o impresie penibilă, cititorul de bună-credință ne-ar putea întreba: atfă vreme cit tinerele femei sint frumoase, au grație, ce poate fi aici penibil?

În adevăr, de-a lungul tuturor vremurilor, frumusețea Evei a fost slăvită. Și muzica, și dansul, și pictura, și sculptura, și poezia au adus prinosuri „eternului feminin”. Înaltele arte, dnd subțirime dorințelor omului, setei lui de iubire și de viață fecundă, au glorificat în frumusețea fizică a femeii „frumosul” pe care femeia îl exprimă.

„Cnd de frumoase sint, în sandalele lor, picioarele tale, o domniță! Rotundă este coapsa ta ca un colan; lucru din mină de meșter iscusit... și trupul tău e ca un snop de grâu, încins cu crini... și sinii tăi, alături, sint ca doi pui de ciută, ca doi pui gemeni ai unei gazele” — astfel o cînta pe Sulamita, în vremurile biblice, înțeleptul Solomon.

Veselu Anacreon, în antichitatea elină, cerea astfel unui pictor să facă portretul iubitei absente: „Mai întâi zugrăvește un păr fin și negru, iar dacă pictura e în stare de așa ceva, zugrăvește-l răspndind miresmele lui dulci. Deasupra pomelilor ei îmbujorați, pe jumătate ascunsă sub cirlionții ei de noapte, zugrăvește o frunte de ivoriu... ochii ei azurați, ca aceia ai Afroditei Cytherea... Peste gingașa ei bărbie, în jurul grumazului ei marmurean, plutească toate cele trei Grații. Restul trupului învăluie-l în vesminte de nuanță întunecată și nu lăsa să se vadă decât atfă albete cîtă trebuie ca să-i dezvăluie frumusețea”.

Pe Horatiu îl chinuia frumusețea Glycerei: „Mă arde a Glycerei strălucire, mai albă, mai lăcuoasă ca marmura de Paros. Mă arde grațioasa ei mndrie, și chipul ei mă arde, primejdios privirii”.

Întlnind-o pe Beatrice, Dante era împietrit de emoție: „Atf de grațioasă și de pură se vădește stăpîna mea, încit graiul, tremurînd, rămîne mut, iar ochii nu cutează s-o privească”.

Pentru Petrarca, Laura „avea un glas din ceruri, iar pasu-i pe cărare/ era un pas de înger și nu de muritoare”, dar spunea asta după ce, de atfă ori, i-a cîntat frumusețea fizică: „În vînt de aur păru-i se răsfirea în unde/ și vîntu-n mii de bucle i-l răsucea alene;/ erau înflăcărare luminile-ntrre gene,/ luminile privirii ce parcă azi se-ascunde”.

Să mai stărui? De prisos. Întreaga zidire vastă a lumii e plină de zvona cîntecelor de dragoste, proslăvind — cum zice Eminescu al nostru — „a frumseții haruri goale”.

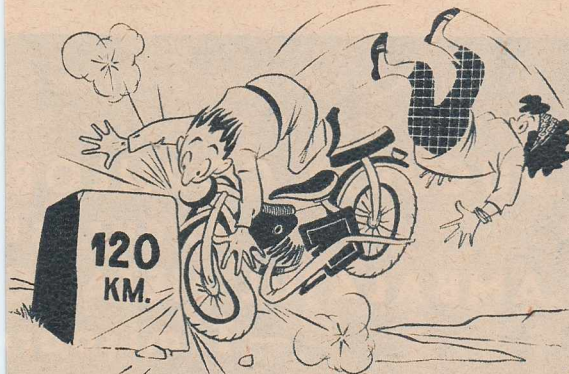
Atunci? Încă o dată: unde poate fi impresia penibilă?

Ea vine de la imaginea odioasă și dezgustătoare a prostituării frumosului feminin. La Londra, ca și la Los Angeles, ca și aiurea în Occident, niște tipici negustori pentru care „afacerile sint afaceri” și care mai departe nu mai merg, cumpără tinere frumoase ca să atragă prin ele spre farfurii cu bucate și cupe de șampanie domni cu buzunarele pline. Și bieteles femei, atf de tinere și atf de grațioase, sint silite de nevoi să zorească a da ochuri bărbaților consumatori de bunuri alimentare, nu întru slava frumosului, a iubirii înflăcărare și curate totodată, ci întru destularea lubrică, obscenă a unei clientele porcine. Cunoscîndu-le amarnicele condiții de viață, silnicia la care sint supuse de un trai nedemn, nu putem repeta celor două frumoase din fotografie îndemnul poetului latin Tibullus: *Auro ne pollue formam* — „nu face din frumusețea ta un trafic care o murdărește”. Dar stînd că acest trafic îl fac patronii cluburilor de noapte, oamenii de afaceri „specifice”, frumusețea lor etalată între o farfurie și o frapieră o vedem negustorită, pingărită, și iată de ce impresia e cel puțin tristă și penibilă.

Lascăr SEBASTIAN

— Vai, ce lecții grele are Petrișor! Mă mir cînd mai are timp să se joace!!!

— Hooop!!!... Am atins 120 km!!!

Rik AUERBACH

Fiecare punct din structura creierului este specializat în îndeplinirea unei anumite funcții, pentru conducerea activității unui anumit organ într-un sens sau altul.

Pentru precizarea localizării acestor formațiuni minuscule din creier, a particularităților lor funcționale și a relațiilor dintre ele, se folosesc diverse procedee experimentale pe animale. Prin aceste procedee — rezultatele cele mai valoroase sint obținute astăzi cu ajutorul unor metode bazate pe utilizarea curentului electric — se realizează fie stimularea artificială a activității unui grup restrîns de celule nervoase cu ajutorul unui curent electric slab, fie distrugerea, prin leziuni electrolitice, a unor zone foarte limitate din sistemul nervos. De asemenea, prin procedee oarecum analoge, se pot obține înregistrări ale biocurenților produși de diferitele grupuri de neuroni în cursul activității lor spontane, naturale. Pentru aceasta este necesar să se introducă în creier fire de sîrmă foarte subțiri, izolate electric pe toată lungimea lor, în afără de vîrf, prin care se trimite curent electric sau se înregistrează electricitatea produsă de celule.

Dificultatea intervine însă în acest moment: cum să nimerim, fără a putea urmări cu privirea, tocmai acel punct din substanța cerebrală care ne interesează?

Pentru aceasta a fost imaginată o metodă ce poartă numele de stereotaxie. Pe baza principiului acesteia a fost construit un aparat, care folosind cele trei dimensiuni ale spațiului, ne permite să pătrundem într-un anumit punct

din creier fără a mai fi necesar să-l vedem. Metoda este astfel concepută, încit putem avea certitudinea că pătrundem exact în locul dorit, cu aproximații insignifiante.

Studiile practice cu ajutorul metodei stereotactice au ajutat foarte mult la lămurirea activității afei de complexe și multiple a creierului. Concluziile obținute prin studiul pe animale au putut fi aplicate prin generalizare și la om, țînîndu-se seama, evident, de diferențele de esență între creierul de animal, chiar evoluat, cum ar fi maimuța, și creierul de om.

Metoda își găsește astăzi tot mai mult o aplicație practică deosebit de importantă în neurochirurgie. Cu ajutorul acestui aparat, aplicat la om, s-a reușit să se ajungă la diferite formațiuni din creier situate la adîncime sa, îmbunătățindu-se astfel posibilitățile de diagnostic și tratament neurochirurgical în anumite situații speciale. Așa, de pildă, unele forme de epilepsie, anumite tumori sau anomalii vasculare cerebrale, diferite tipuri de tulburări în funcția musculaturii scheletice (cum sint cele din boala Parkinson și afecțiunile înrudite) etc. vor putea beneficia de aplicarea și perfecționarea acestei metode în neurochirurgia umană. Deși utilizarea sa este abia la început și persistă încă destule dificultăți ce vor trebui depășite, primele rezultate obținute îndreptătesc speranța că în curînd neurochirurgia își va îmbogăți în acest fel, substanțial, arsenalul său de luptă contra bolilor creierului.

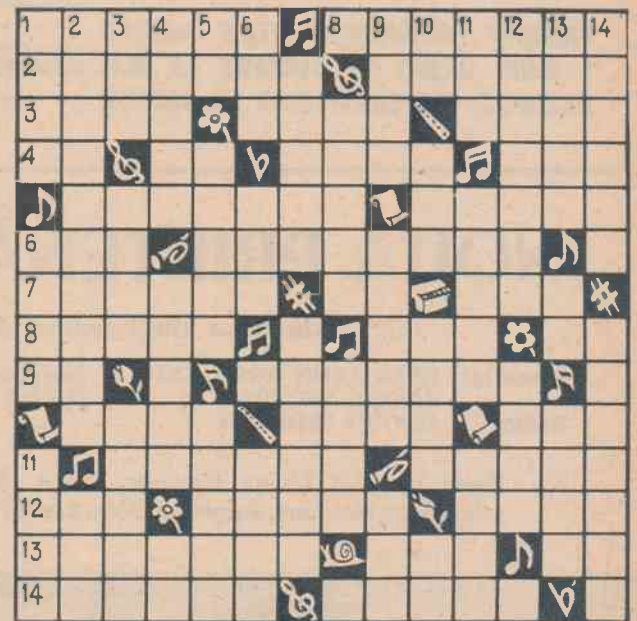
Dr. A. FABIAN

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

BAZAR INSTRUMENTAL

ORIZONTAL: 1) Autorul cărții „Muzicuța cu schimbător” — Mandolină... nealinitată. 2) Instrument muzical de teracotă — Instrumentist. 3) Condiment — Își are originea în fluietul de lemn — Forma bastubel. 4) Antemeridian — Pronume — Netransparent — Puternic (fig.). 5) Instrument muzical... fără coadă (pl.) — Peste măsură... 6) Cel mai grav instrument — Instrument de suflat de lemn. 7) A ajunge în stare de slăbiciune — Măsură de timp — O adunare de... dansatori și un bazar de... instrumente. 8) A cînta... ca un corb — Trei din baterie — Al fine (muz.). 9) Hectar — Violonist și compozitor din țara noastră, autorul melodiilor „Șoapte de iubire”, „Bolero” etc. 10) Supt — Cînta din liră în timp ce Roma ardea — Cu părul cărunt. 11) Poet sovietic, autorul poemului „Toboșarul ceresc” — Fănică Luca, de exemplu. 12) Fermentul sucului gastric — Autorul versurilor „Eu știu de ce, acolo unde-i cioată/ Platanu-a înflorit în orice vară/ Să-i cînte astăzi lemnu-ntr-o vioară/ Și s-o asculte omenirea toată” — Un nume... mic. 13) „Lăsați-mă să cînt” — Fir — Articoli. 14) Autorul cîntecului „O voce, o chitară și un pic de lună” — Sunet de clopotel.

VERTICAL: 1) Bună de... bătut — Compozitor clasic german — Multe apartamente la un loc. 2) Insoțit de un... instrument muzical — Dunărea albastră. 3) Instrument muzical în tarafuri — Autorul tablourilor „Femeie cu chitară”, „Barbu Lăutaru” etc. — Răzvrătit. 4) Intră în compoziția unor instrumente de suflat — Critic muzical ad-hoc care s-a ales

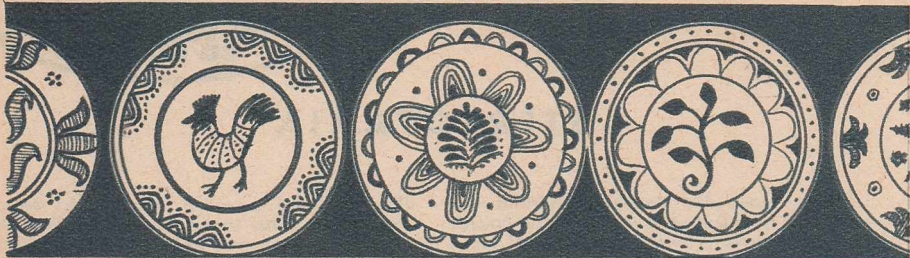

cu o pereche de urechi de măgar din partea lui Apollo, întrucît a preferat cîntecul flautului lui Pan în locul lirei frumosului Apollo (mit.) — Carei! 5) Notă muzicală — Dau... glas unor instrumente de suflat — Oraș în R.P.R. 6) Oraș în Finlanda — În refulul cîntecului nostru popular — Do, re, mi, fa etcetera. 7) A asigura un loc permanent la concertele simfonice — Mijlocuș la Progresul. 8) „Flautul fermecat” — Doine! 9) A combina — Poetă sovietică, autoarea poeziei „Concert de zi” — Țambal

turcesc. 10) Nota autorului — Localitate în R.P. Ungară — Un fel de acompaniament — Cutie! 11) Palmier din Egipt — Vechi instrument muzical în formă de lăută, cu trei coarde, introdus în Europa de arabi — Autorul picturii „Acordorul de pian”. 12) Ca o strună de chitară! — Răpitoare. 13) Floare dintr-un buchet... armonios — Nota diapazonului — A provoacă. 14) Dau glas violilor — Instrument muzical numit de romani și syrinx. Dictionar ad-hoc: LAB, END, CUN, DUM

Dezlegarea jocului „FAȚĂ”, apărut în numărul trecut

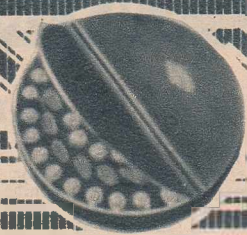
ORIZONTAL: 1) Prefaceri — Oft. 2) Locative — Avar. 3) Amărită — Spată. 4) Pat — Ta — Spălat. 5) Onor — Talere — A. 6) M — Mim — Pare — MT. 7) Eab — Arabă — Fai. 8) Mască — Intări. 9) Șa — Cast — T — Tort. 10) Obraz — Abandon. 11) Mlop — Cub — Gară. 12) Alcalin — Fățis.

CU PRILEJUL ZILEI DE
DĂRUIȚI
COPILOR DV.

1
IUNIE

Jucării
Cărți
Dulciuri

CADOURI FRUMOSE ȘI UTILE PENTRU
1 IUNIE GĂSIȚI DE VÎNZARE LA MA-
GAZINELE COOPERATIVELOR DE CONSUM

NOUA PRIETENĂ A TATII

O producție a studiourilor „Defa“-Berlin

Scenariul: HERRMANN RODIGAST
GEORG LEOPOLD

Imaginea: WALTER FEHDMER
Muzica: WALTER ULFIG

Regia: GEORG LEOPOLD

Cu: Peter Herden, Helga Raumer, Claus Jurichs, Eberhard Schale-
tzki, Birgit Neubert, Angelica Domröse, Erich Franz, Klaus Adamsky.

PĂRINȚI!

De 1 iunie oferiți jucării copiilor dv.:

Telefonul cu sonerie,
piticul călător,
motocicleta cu ataș,
trenul de manevră,
macaraua-turn,
camionul basculant
ș. a.

Jucăriile mecanizate și nemeca-
nizate produse de fabricile:

„BUCURIA COPILOR

— București

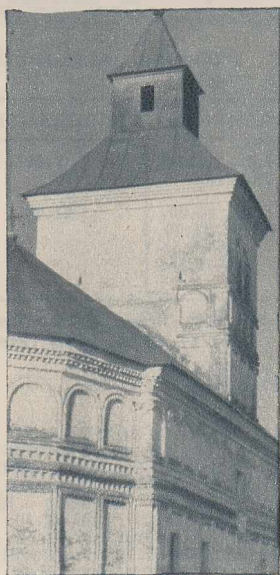
„AMBALAJUL METALIC

— Timișoara

„9 MAI“ — Lugoj

Rezistente, frumoase și instructive

DIALOG CU CITITORII

STREHAIA, 1646

Fotografia pe care v-o trimitem spre publicare redă un aspect al fostei mănăstiri din Strehaia. Prin stilul și vechimea ei, mănăstirea se situează printre interesanțele monumentale istorice și obiective turistice din Oltenia. Ea are și o particularitate: a fost zidită cu altarul spre sud și nu spre răsărit, lucru rar întâlnit în materie de construcții de biserică. În legătură cu aceasta au circulat o serie de legende născute încă cu secole în urmă.

George STOICA
regizor, Craiova

NOTA REDACTIEI: Mănăstirea a fost ridicată la începutul domniei lui Matei Basarab (1646). Înainte, aici era probabil o curte domnească. În ceea ce privește așezarea neobișnuită a mănă-

stirii față de punctele cardinale, ea s-ar fi făcut din lipsa unui spațiu adecvat.

PRIMA BICICLETĂ...

„Care au fost începuturile ciclismului și primii cicliști din țara noastră?”

Virgil CEAUȘESCU
Com. Timna, Rn. Strehaia

Răspunde I. GOGA, comentator sportiv.

Imaginată, zice-se, de francezul SIVRAC (1702), bicicleta a suferit de atunci multiple metamorfoze. Până la inventarea pedalelor (Ernest Michaux, 1861) diferitele celerifere, drezine sau triciclete erau acționate cu picioarele ca și trotinetele de azi. La velocipedul lui Michaux roata anterioară era mai mare. În 1878 apare „LE GRAND BI”, având o roată uriașă și alta iliputană (în fotografia de jos). Această bicicletă, care poate fi văzută începând din 1880 și pe Podul Mogoșoalei, deschide bucurăstănilor gustul pentru ciclism. În 1893 apare la București chiar și o revistă de specialitate „Bicicleta”. În 1894, pe locul unde se află astăzi Arcul de Triumf a fost construit un velodrom cu pistă de lemn, cum avea pe atunci numai velodromul Vigorelli din Milano. Aici s-au desfăș-

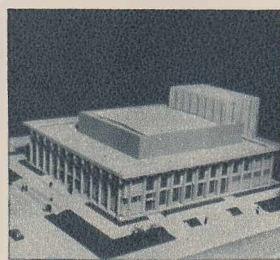
surat câteva concursuri internaționale la care au participat și alergătorii din Italia.

Prima mare „cură” pe etape a avut ca protagoniști pe poetul Alexandru Macedonski și pe Constantin Cantilii, unul din pionierii ciclismului la noi. Cel doi originali velocipediști au străbătut în 3 zile distanța București-Brașov și retur, ceea ce, mai ales pentru poetul Macedonski, a fost o veritabilă performanță, deși cu vreo 10 ani înaintea L. Tolstoi, în vîrstă de 60 ani, străbătuse distanța de 200 km.

În 1898 bucureșteanul A. Pucher a făcut pe bicicletă cursa București-Paris, stîrnind senzație în presa vremii. După ce în 1903 a avut loc primul Tur al Franței, ciclismul s-a dezvoltat și mai mult. În 1912 s-a desfășurat la noi circuitul Muntenilor, cursă de 7 etape pe o distanță de 800 km. Pe primul loc s-a clasat Nicolae Crihălmeanu, muncitor de la Atelierele C.F.R. București. Pe atunci bicicletele cântăreau 25-30 kg și, bineînțeles, nu existau schimbătoare de viteze, nici antrenori, nici mașinile ateliere. Concurenții plecau dimineața și seoseau la sfîrșitul etapelor, spre seară sau chiar noaptea. Fiecare era echipat după gustul său: unul cu tricouri de lînă, chiloți lungi pînă la genunchi și ciorapi cu jartiere, alții cu pantaloni bufanți și chiar cu bocanci. Cronometrul se făcea cu ceasul de buzunar, ba la nevoie chiar cu... penula.

LA TULCEA

O dată cu modernizarea orașului Tulcea a fost prevăzută și construirea unui impunător edificiu pentru casa raională de cultură. Construcția respectivă (fotografia reprezintă macheta ei) este amplasată în cadrul complexului de blocuri și clădiri administrative ri-

Vasile GHEORGHE
Constanța

LUMINI DE MARILE ARTERE

Am remarcat în paginile „Flacărilor” o continuă preocupare pentru frumosul cotidian, ogîndită în reportaje ca: „Frumosul la noi acasă”, „Frumosul în spațiile comerciale”, „Acolo unde așteptăm”, „În cetatea formelor și a culorilor” etc. Mă voi referi la unul din aspectele frumosului orașelor noastre: reclamele luminoase. N-o să mă mai leg de absența unor litere — izvor de inspirație pentru umoriști. Consider însă că există o tendință spre încălcarea inutilă, spre țîpător, cu linii ce se întretaie fără logică, ca în nefericita reclamă „Relon” de pe bd. Bălcescu. La fel păcătulesc și unele reclame de filme de la cinema „Patria”.

Cred că decorativul și comercialul pot fi îmbinate în paunori de bun gust, elaborate de artiști plastici competenți. Creatorii de reclame luminoase ar trebui să se mai gîndească în un aspect: cum arată reclamele în timpul zilei? Reclama „Cafea naturală” (din bd. Bălcescu, colț cu str. C.A.

Rosetti) acoperă fațada unui bloc de 9 etaje cu o rețea neaspectuoasă de sîrme electrice. Asemenea neglijențe ar putea fi remediate în interesul frumuseții Capitalei noastre.

Ing. Al. HAIDUC
București, cal. Dorobanșilor 68

...ȘI O FILMOTECĂ TEATRALĂ

Ca pasionat spectator de teatru mă alătur propunerii (cuprinse în articolul intitulat „Pinacoteca vie” din „Flacăra” nr. 16/963) de a se crea pe scenele noastre frunțate un repertoriu permanent alcătuit din cele mai bune spectacole făurite de-a lungul anilor. Datorită acestei „pinacotei vii”, nolle generații de spectatori, elevi și studenți, ar putea vedea aleva pe scenă marile creații teatrale ale epocii. Gîndindu-ne însă și la contingentele viitoare de iubitori de teatru, s-ar putea crea în același timp și o altă pinacotecă teatrală. Dacă tinerii spectatori de azi sînt nevoiți să se mulțumească doar cu evocări scrise despre maestrul teatrului de ieri, Brezeanu, Nottara sau Tony Bulandra, cred că ar fi nedrept să-i lipsim pe cei de mline de redarea „vie”, pe peliculă, a marilor spectacole contemporane. S-ar putea alcătui în acest chip o filmotecă-arhivă a teatrului românesc. Dincolo de incontestabila valoare artistică a filmelor-spectacol, ele vor prezenta o valoare documentară. Peliculele acestea ar îmbogăți arhiva vie a teatrului românesc, al cărui început îl constituie Muzeul Teatrului Național „I.L. Caragiale” (pe care l-am dori transformat într-un mare muzeu al teatrului românesc).

Mircea IANOVICI
str. Mihail Kogălniceanu 6
București

PROGRAMUL DE RADIO

Piese simfonice 17.30: „Radioracheta pionierilor” 17.55: Cîntăreți de operă din trecut — Feodor Saliapin, Florica Cristoforeanu, Lily Pons, John Mac Cormack, Ricardo Stracciari 18.15: Cu microfonul printre sportivi 18.25: Program muzical pentru frunțai în producție din industrie și agricultură 19.00: Limba noastră — vorbește acad. prof. Al. Graur despre „Forme de declinare” 19.10: Dansuri din secolele XIII și XIV 19.30: Universitatea tehnică radio — ciclul metalurgie 19.45: Muzică ușoară de Richard Bartz 20.15: Din înregistrările violonistului Ion Luca Bănățeanu 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Muzică ușoară românească 21.15: „Cine știe, câștigă” (reclame) 22.25: Idila „Siegfried” de Richard Wagner; Trei nocturne de Claude Debussy 23.07: Muzică de dans.

Programul II 10.10: Muzică ușoară instrumentală 10.30: Concertul în minor pentru vioară, violoncel, clavicin și alto de François Couperin; Simfonia în re major de Muzio Clementi 11.00: Cîntece de Hilda Jereja 11.15: Medalion „Mihail Sebastian” 11.35: Sonata în fa diez minor pentru vioară și pian de Veselin Stoianov 12.05: Fantezie din operele lui Offenbach 12.30: Muzică populară 13.00: Simfonia a VI-a în do major de Schubert 13.30: Pagini de proză 13.45: Orchestre de mandoline 14.10: Jocuri populare 14.35: Muzică de estradă de Arno Babadjanian și Walter Olaker 15.00: „Cîntăm viața nouă” — program de cîntece și jocuri 15.25: Concertul pentru vioară și orchestră de Constantin Bobescu — solist compozitorul 16.10: Muzică instrumentală și vocală 16.30: Fragmente din opera „Cel patru bădăran” de Wolf Ferrari 17.03: Muzică ușoară 17.30: Sfatul medicului (reclame) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Variațiuni de Max Reger pe o temă de Mozart 18.34: Muzică ușoară 18.45: Emisiune culturală 19.00: Din folclorul popoarelor 19.30: Lecția de limba franceză (avansați) 19.40: Fragmente din opera „Faust” de Gounod 20.15: Peisaj

romnesc contemporan — pagini de reportaj 20.35: Muzică corală 21.15: Muzică populară 21.45: Festival literar — versuri ale poezilor noștri în lectura autorilor 22.00: Melodii lirice din opere 22.29: Concert de estradă 23.10: Ciclul „Simfonii de Gustav Mahler” — Simfonia a IX-a în re minor.

Programul III 21.15—22.59: Seară de operă — opera „Electra” de Richard Strauss, interpretează corul și orchestra Capellei de stat din Dresda, dirijor Karl Böhm. În rolurile principale — Jean Madeira, Inge Borkh, Marianne Schech, Fritz Uhl, Dietrich Fischer-Dieskau.

MIERCURI 29 MAI Programul I 5.07: Muzică distractivă 5.20: Emisiunea pentru sate 5.30: Cîntece și jocuri populare 6.07: Muzică ușoară interpretată la havalană 6.20: Lecția de gimnastică 6.35: Marșuri 6.45: Salut voios de pionier! 7.10: Dansuri simfonice 7.30: Sfatul medicului — Colita 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Cîntece 8.08: Muzică instrumentală și vocală 8.30: Muzică populară 9.06: Concertul pentru două orchestre de coarde, pian și percuție de Ludovic Feldman 9.30: Fragmente din opere 10.00: Teatru la microfon — „Mizantropul”, adaptare radiofonică după comedia lui Moliere 11.30: Muzică de fanfară 12.00: Melodii populare din Moldova 12.30: Fragmente din opera „Noapte de mai” de Rimski-Korsakov 13.10: Muzică ușoară 14.00: Concert de prinț 15.00: Melodii populare 15.28: Simfonia pentru orchestră de coarde și timpane de Eduard Morizian 16.00: Cîntece inspirate din viața nouă a satului 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Muzică instrumentală de compozitori români 17.10: Muzică populară interpretată de Benone Sinulescu și Grigore Kiazim 17.30: Prietena noastră cartea — „Cărți dragi din copilăria unor oameni de seamă” 18.00: Muzică ușoară 18.30: Lecția de limba engleză 18.40: Cîntă Mihaela Botez și Valentin Loghin 19.00: Jurnal de întrecere 19.15: Program muzical pentru frunțai în producție 20.15: Muzică corală clasică

20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Muzică ușoară cerută de ascultători 21.15: Jurnalul satelor 21.40: Cîntă Giulietta Simonatto 22.25: Ciclul „Pagini din muzica preclasică” — madrigaliști englezi din secolul XVI 23.00: Muzică de dans.

Programul II 10.10: Orchestra de muzică populară a Filarmonicii de stat din Arad 10.30: Concertul în do minor pentru două vioară și orchestră de Vivaldi — solisti David și Igor Oistrach; Concerto grosso opus 3 nr. 1 în si bemol major de Pietro Locatelli 11.00: Cîntece 11.15: Universitatea tehnică radio — ciclul metalurgie (reclame) 11.30: Valsurile de concert 12.05: Dansuri din opere 12.30: Din opera lui Nikolai Vasilievici Gogol 12.45: Din viața de concert a Capitalei 13.30: Carnet de reporter 13.40: Cîntă Cristina Pogratz și Alexandru Julia 14.10: „Mișcare simfonică” de Liviu Glodeanu; Dans țâmbur de Theodor Grigoriu 14.35: Ansamblul de banduriști din R. S. S. Ucraineană 15.00: Muzică din opere 15.30: Muzică populară 16.10: Interpreți români de muzică instrumentală și vocală 16.30: Orchestre de coarde 17.00: Cîntă flautistul Ludovic Peck și violonistul Petre Lefterescu 17.30: Sfatul medicului (reclame) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Cinci cîntece populare ardelenesti pentru cor de femei și orchestră de Dumitru Capoianu 18.30: Cîntece din folclorul nou și jocuri populare 18.50: Amintiri despre scriitorii de Illes Bela 19.00: Melodii... melodii — emisiune de muzică ușoară 19.30: Lecția de limba rusă (avansați) 19.40: Sonata pentru vioară și pian de Mihail Jora — interpretează Ion Voicu și Ferdinand Weiss 20.00: Jocuri populare 20.15: Școala și viața 20.35: Muzică din operele lui Massenet 21.15: Melodii populare 21.30: Pe teme internaționale 21.40: Interpreți de muzică ușoară 22.20: Muzică din opere 23.10: Simfonia I în do minor de Scriabin 24.00: Concert de noapte.

Programul III 21.15: Concertul pentru clarinet și orchestră de Victor Bruhns — solist Oscar Mihalie; Trei piese de Alban Berg 21.55—22.59: Interpreți ai operii „Bărbierul din Sevilla” de Rossini de-a lungul anilor — Amelita Gallicurci, Feodor Saliapin, Ricardo Stracciari, Lily Pons, Giuseppe de Luca, Dino

Borgioli, Salvatore Baccaloni, Merdes Capsir, Mark Reizen, Victoria Les Angeles, Nicola Monti, Gino Becc Nicola Rossi Lemeni, Melchior Lu Ettore Bastianini, Giulietta Simionia și Nicolae Herlea.

JOI 30 MAI Programul I 5.07: Muzică populară 5.20: Emisiunea pentru sate 5.30: Cîntece de muncă 6.07: Melo interpretate la acordeon 6.20: Lec de gimnastică 6.35: Cîntece 6.45: Sa volos de pionier! 7.10: Jocuri populare 7.30: Sfatul medicului — Tratamente hidromineral al bolilor de piele 7.45: Anunțuri, muzică 7.45: Dansuri de estradă 8.08: Muzică instrumentală și vocală 8.30: Muzică distractivă 9.00: Vreau știu 9.25: Suita „Sărbătoare Hel de Jean Philippe Rameau; Suita în vechi de Anatol Vieru 10.00: Fragment din opera „Flautul fermecat” de Moz 10.30: Melodii populare 11.05: Cvin tul pentru coarde nr. 2 în sol major Brahms 11.33: Muzică de estradă 12.00: Lucrări corale interpretate de ansa bluri de amatori 12.30: Melodii din fil 13.10: Arit și duete din opere 14.10: Concert de prinț 15.00: Muzică populă interpretată de Rodica Bujor, Petr Vasile și Alexandru Bidirel 15.30: Simfonia I în do major de Bizet 16.00: Muzică vocală de compozitori români 16.10: Vorbește Moscova! 16.45: Cîntece p neriște 17.10: Arit din opere interptate de Lia Hubic și Alexandru Rac 17.45: Recital de poezie contemp rană românească — citesc tineri act 18.00: Melodii de dragoste 18.30: Lec de limba franceză (începători) 18.45: Muzică populară cerută de ascultă 19.00: Fragmente din opera „R Marie” de Friml 19.30: Universitatea t nică radio — ciclul chimie 19.50: Tra misiunea concertului Orchestrei si fonice a Radioteleviziunii — dirijor Io Conta. În program: Simfonia a VIII-a fa major de Beethoven; „Cîntecele ur drumet” de Gustav Mahler — solist D Iordăchescu; Trei poeme pentru sopra și orchestră de Alfred Alessandrescu solistă Teodora Lucaciu; Suita de ba „Petrușka” de Igor Stravinski. În pau emisiune literară 22.00: Muzică po 22.55: Muzică de dans.

Programul II 10.10: Cîntă orches de mandoline a M.T.T. 10.30: Muz din opere 11.00: Muzică ușoară

NOTE BUNE

FOARTE BUNE...

Acest grup de tineri îmbrăcați în tradiționalele costume ale muntenilor de pe Valea Bistriței, este alcătuit din elevii al Școlii medii „Petru Rareș” din Piatra Neamț. Am fotografiat recent, cu prilejul participării lor la un concurs cultural-artistic interșcolar. În faza orășenească, ei au prezentat un lans cu subiectul: „Numai note bune și foarte bune la toate obiectele”.

Emil BUCUREȘTEANU
Piatra-Neamț

ROCHIA
PENTRU BANCHETUL
ABSOLVENȚILOR

„Cum ar trebui să fie finuta cea și a colegelor mele din l. a XI-a, la apropiatul banchet al absolvenților?”

ELENA MUȘAT
Mangalia, str. Metal Basarab
nr. 64

Răspunde conf. univ. IERȘULA SCHIOPU de la catedra de psihologie a Facultății de filozofie din București.

Banchetul de sfârșit de coală este desigur un eveniment marcant cu strălucirea în căldura sa amintiri nostalgice în biografia fiecăruia. De aceea e firesc să dorești ca ochia acelei seri să fie mai aut decât veșmintul festiv

al unei reuniuni, să marcheze înțelesul de seamă ce-l acorzi evenimentului însuși. Pentru tine în primul rând, dar și pentru noi toți, are o semnificație deosebită ziua în care vei purta cea rochie nouă, pe care o vrei frumoasă și, firește, elegantă.

Pentru că ești tânără și se potrivesc albul și culorile discrete, în tonuri calde, pastelate. Poți să-ți alegi un pichet alb, să-l brodezi, sau un șantung albastru deschis, alb sau roz și să faci o rochie în întregime plisată. De asemenea se poate aranja o fustă elegantă dintr-o mătase grea de culoare închisă cu o bluză brodată și cu o centură de catifea colorată, care să se acorde cromatic cu pantofii și accesoriile. La o astfel de festivitate s-ar putea purta și o rochie sau o fustă cu jachetă de mătase naturală imprimată sau de stofă ușoară în tăieturi lejere. Vei asorta pantofii (de preferat albi) și poșeta. Aceste accesorii subliniază caracterul festiv al vestimentației și eleganța ei. Nu uita pieptănătura, nu uita să-ți pui o floare. Dar nu acestea toate sînt esențiale, ci felul cum organizezi ansamblul, felul cum potrivești culorile, tonurile, linia, cu înfățișarea, statura, înălțimea... Și mai ales, cu ceea ce reprezintă în acel moment în ochii tuturor și în ochii tăi proprii.

Unii pretind, că o rochie poate să ascundă sau să sublinieze tinerețea, sănătatea, optimismul. Pentru cei 18-19 ani ce-i ai, această judecată e absurdă. Rochia de banchet trebuie să fie frumoasă și elegantă, pentru că nu e rochia unei fete pur și simplu, ci a unei tinere care, depășind emoțiile a sute de lucrări de control, a aproximativ de 11 ori 37 săptămâni de muncă școlară, își asumă răspunderea unui loc în societatea noastră minunată. Rochia de banchet angajează la eforturi în continuare. Ea se deosebește de oricare alta. Să nu uiți că ea constituie prima mărturie a unei eleganțe în tinută ce izvorăște din interior, din

certitudinile ce ți s-au format cu privire la viață, din adîncimea bucuriei ce o simți în fața ei, din faptul că ești cultă, fericită, entuziasată și încrezătoare. Date fiind toate acestea, noi știm că la banchet vei fi frumoasă cum sînt viața și tinerețea.

EXPOZIȚIE
FOTOGRAFICĂ
LA
CÎMPULUNG-MUSCEL

În orașul nostru s-a deschis recent o expoziție de fotografii artistice organizată de cercul cine-foto al casei raionale de cultură. Sînt expuse 165 de fotografii, majoritatea realizate în tinuturile pitorești ale Muscelului, în fabricile orașului, în gospodăriile colective din raion, pre-

tutindeni unde obiectivul fotografic a putut surprinde noul și frumosul. Numeroși oameni ai muncii din localitate, prieteni ai turismului vizitează expoziția.

Iordache RĂDUCU
profesor, Cîmpulung-Muscel

CITITORII
CĂTRE CITITORI

Următorii cititori doresc să corespundeze: Alexandrina Fătu, elevă, Buzău, str. Republicii 99; pedagogie, literatură, istorie, geografie, ilustrate; Doina Cosma și Nuși Cîhi, eleve, Bistrița, str. Dobrogeanu Gherea 2,

Reg. Cluj: muzică ușoară, cinema, ilustrate; Nicolae N. Negru, Cîmpia Turzii, Santierul I.L.C.T., Reg. Cluj: ilustrate; Ani Suciu, elevă, Turda, str. I.C.Frimu 16, Reg. Cluj: ilustrate; Lucian Săvoiu, contabil, com. Ștefan cel Mare, Reg. București: teme diverse, ilustrate; Ion Sbirciog, Timișoara, Căminul studentesc, bd. Mihai Viteazu 1: ilustrate; Oltea Păsălcu, elevă, Suceava, str. Mirăuților 8: muzică ușoară, cinema, ilustrate; Balogh Tibor, Budapesta II, Vörös Hadsereg utca 116, R. P. Ungară: ilustrate; Leszek Lukowski, elev, Lodz, ul. Turwima 76, R.P. Polonă: filatelle; Jerzy Milcan, student, Sopot, ul. Armii Czerwonej 63/5, R.P. Polonă: ilustrate; Waclaw Gorski, student, Sopot, ul. Armii Czerwonej 63/5, R.P. Polonă: geografie, cinema, ilustrate; Wiktor Horbaczewski, Lodz, ul. Zeromskiejo 6/18, R.P. Polonă: ilustrate; Tadeus Pociupany, student, Baku 18, căsuța poștală 40, U.R.S.S.: filatelle, ilustrate; Cicerone Frăsineanu, Corneliu Ionescu, Alex. Pop, Florin Simionescu și Ioan Boiaș, Căminul studentesc nr. 1, Timișoara: ilustrate; Stelian Pirou, elevă, com. Pătîrlagele, Raion Cislău, Reg. Ploiești: ilustrate; Ioan Dobrescu, tehnician, București, bd. Ana Ipătescu 14: ilustrate; Marica Denisa, elevă, Craiova, str. Ștefan cel Mare 19 B: ilustrate; Iosif Roman și Marian Popescu, studenți, Timișoara, str. Kălinin 24: literatură, filatelle, sport, muzică, ilustrate; Oprea Dumitru, funcționar, Hunedoara, bd. Republicii, bloc 135, scara B, ap. 22: cinema, literatură, teatru, muzică, sport; Cezar Călinescu, tehnolog, București 28, str. Ancuța, bloc 8, Rn. N. Bălcescu: literatură, muzică, film, ilustrate; Eugen Filip, miner, Vulcan, Reg. Hunedoara, căsuța poștală nr. 21: ilustrate; Nicolae Duda, muncitor timplar, Tulcea, str. Alexandru cel Bun nr. 68: ilustrate.

DE LA
FOTOCOESPONDENȚI

În centrul Ploieștiului de azi.
(Nicolae Mocanu)

Popas la Deltă. (Maxim Gheorghiu, Tulcea)

Întîlnire cu primăvara. (Virgil Onot, Deva)

ovioy-Sedoi 11.15: Din literatura sudicică 11.30: Lucrări de compozitori din înaintași — Simfonia în la major George Ștephănescu 12.05: Muzică populară 12.30: Pagini orchestrale din ere 13.00: Trio opus 15 în sol minor Smetana, interpretează Ștefan Gheorghiu — vioară, Radu Aldulescu — violoncel și Valentin Gheorghiu — pian 30: Note de lector 13.40: Cîntă Valiulescu și Ion Dăcian 14.10: Melodii vulare 14.35: Muzică instrumentală vocală de compozitori români 15.00: ne cu cor din opere 15.30: Muzică ară 16.10: Formații premiate la concurs artistic al pionierilor și școlărilor 30: Concertul în la minor pentru n și orchestră de Schumann — solist red Cortot 17.01: Din muzica porcelor 17.30: Sfatul medicului (reluare) 35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: oria teatrului liric rominesc — emine recapitulativă 19.00: Tinerețea ne ragă! 19.30: Album de operă 20.00: isori din țară 20.10: Prelucrări de lor de Constantin Arvinte 20.30: apte bună, copii! 20.40: Muzică de te 21.15: Cîntă corul Radioteleviziunii 45: Părinți și copii 22.00: Seară de s cu Horia Șerbănescu și Radu Zăescu (reluare) 23.10: Concert din re 24.00: Muzică de dans.

rogram III 21.15: Teatru la micro- — „Îndrăzneala” de Gh. Vlad 35—22.59: Muzică de estradă.

INERII 31 MAI Programul I 5.07: interpretată de fanfară 5.20: isăuna pentru sate 5.30: Cîntece din lorul nou și jocuri populare 6.07: erouri 6.20: Gimnastică 6.35: Piese rurmentale 6.45: Salut volos de pionierii 7.10: Pagini orchestrale din opere 7.30: Sfatul medicului — Factorii produc boll ale glandelor endocrine 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: tece sportive 8.08: Muzică ușoară 9: Trio nr. 1 în si bemol major de ubert — interpretează Alfred Cortot pian, Jacques Thibaud — vioară și lo Casals — violoncel 9.02: Duete opere comice 9.32: Melodii populare 10: Vals clasic de Ion Hartulary clăie; Scenă pastorală de Petre Eliu 10.25: Melodii de estradă 11.05: ică vocală 11.30: Preludii la opere 12: Reportaj 12.00: Cîntece și jocuri ulare din țări socialiste 12.30: Muzică

distractivă 13.10: Suită din muzica operel „Pan Voevoda” de Rimski-Korsakov 14.00: Concert de prînz 15.00: Duete vocale de muzică ușoară 15.15: Poemul simfonic „Marsyas” de Alfonso Castaldi 15.45: Muzică populară 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Muzică din opere 17.10: Sonata pentru pian de Alexandru Hrisanov 17.30: În slujba patriei 18.00: Muzică ușoară 18.30: Lecția de limba engleză 18.40: „Dicționar muzical” — emisiune recapitulativă 19.30: Universitatea tehnică radio — ciclul electronică 19.45: Cîntă Betty Curtis 20.15: Muzică corală 20.30: Noapte bună, copiii! 20.40: Interpretă de altădată: Cristian Vasile 20.55: Cîntece populare de dragoste 21.15: Jurnalul satelor 21.40: Recital Petre Ștefănescu-Goangă 22.25: Serenada în re major de Mozart 23.25: Muzică ușoară.

Programul II 10.10: Din cîntecele și dansurile popoarelor 10.30: Cvartetul nr. 1 în sol minor de Tudor Ciortea 10.59: Terțete din opere 11.15: Universitatea tehnică radio — ciclul chimie (reluare) 11.30: Interpretă și formații de muzică ușoară care ne-au vizitat țara 12.05: Cîntă corul Ansamblului „Ciprian Porumbescu” din Suceava 12.30: Piese simfonice 13.00: Melodii populare 13.30: Limba noastră (reluare) 13.40: Arii din opere 14.10: Frescă antică de Theodor Rogalski 14.35: Muzică ușoară de compozitori români 15.00: Actualitatea în țările socialiste 15.25: Fragmente din opera „Lysistrata” de Gherase Dendrinu 16.10: Dansuri instrumentale 16.30: Muzică populară interpretată de amatori 17.00: Suite și uverturi de estradă 17.30: Sfatul medicului (reluare) 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Actualitatea muzicală 18.45: Medalion — „Henry Barbusse” 19.00: Doine și jocuri populare 19.30: Teatru la microfon — „Venim în zori”, scenariu radiofonic de Dîmăk Sandor 20.40: Muzică din opere 21.15: Cîntece de compozitori sovietici 21.30: Muzică de dans 22.30: Moment poetic — Demostene Botez 22.35: Arii din opere 23.10: Muzică de cameră de Johann Sebastian Bach — Partita nr. 1 în si bemol major — la pian Dinu Lipatti; Preludiu — la vioară Rugiero Ricci 23.35: Muzică de dans.

Programul III 21.15: Arii din opere interpretate de Victoria de Los Angeles și Kim Borg 21.45: Muzică instrumentală și vocală 22.30—22.59: Muzică de estradă.

SÎMBĂȚA 1 Iunie Programul I 5.07: Cîntă orchestra de muzică populară „Plaiurile Bistriței” din Bacău 5.20: Emisiunea pentru sate 5.30: Muzică distractivă 6.07: Muzică interpretată de fanfară 6.20: Lecția de gimnastică 6.35: Piese instrumentale 6.45: Salut volos de pionieri! 7.10: Jocuri populare 7.30: Sfatul medicului — Tulburări de digestie la sugari 7.35: Anunțuri, muzică 7.45: Muzică de estradă 8.08: Cîntă corul de copii al Radioteleviziunii și orchestra Palatului pionierilor din Capitală 8.30: Uvertura la opera „Două căsuțe” de Karol Kurpinski; Trei tablouri simfonice de Victor Iusceanu 9.00: Roza vinurilor 9.25: Muzică populară 10.00: Fragmente din opera „Hänsel și Gretel” de Humperdinck 10.30: Muzică ușoară 11.05: Cvartetul nr. 1 în sol major de Constantin Dumitrescu 11.33: Melodii populare 12.00: Muzică din opere de compozitori din țări socialiste 12.20: În săli și pe stadioane 12.30: Muzică ușoară românească 13.10: Suită de șapte dansuri populare de Sabin Drăgoi; Schiță rustică de Vinicius Greffens; Cinci dansuri simfonice de Alfred Mendelsohn 14.00: Concert de prînz 15.00: Muzică populară din Oltenia 15.30: Cîntece pentru cei mici 15.45: Actualitatea literară 16.00: Muzică vocală 16.15: Vorbește Moscova! 16.45: Taranțele 17.10: Muzică ușoară 17.29: Suita de balet „Frumoasa din pădurea adormită” de Cealkovski 18.00: Program muzical pentru frunțași în producție 18.30: Sonata nr. 10 în sol major opus 98 pentru vioară și pian de Beethoven — interpretează David Oistrach și Frieda Bauer 19.00: În pas cu știința 19.20: Selecțiuni din opera „Carmen” de Bizet 20.10: Seară de dans cu Horia Șerbănescu și Radu Zaharescu 21.00: Romante 21.15: Carnet plastic 21.25: Cîntece și jocuri populare 22.25: Muzică de estradă 22.35: Opera „Mascota” de Audran — montaj muzical-literar.

Programul II 10.10: Muzică ușoară 10.29: Concertul pentru flaut și orchestră de Carl Stamitz; Suită în stil clasic de Ion Ghiga 11.00: Ansambluri de copii 11.15: Universitatea tehnică radio —

ciclul electronică (reluare) 11.30: Trio opus 8 în sol minor de Chopin 12.05: Piese de estradă 12.30: Oratoriul „Întimplarea din grădina” de Laurențiu Profeta, pe versuri de Cicerone Theodorescu 13.11: Din folclorul popoarelor 13.41: Muzică ușoară 14.10: Arii de virtuoziitate din opere 14.35: Muzică ușoară românească 15.00: Simfonia nr. 53 în re major de Haydn 15.30: Muzică populară 16.10: Scene vesele din opere 16.30: Știința în slujba păcii 16.40: Cîntece de pace și prietenie 17.00: Arii din operele compozitorilor italieni în interpretarea solistilor noștri 17.30: Însemnări de reporter 17.35: Anunțuri, reclame, muzică 18.05: Muzică instrumentală și vocală 18.30: „Salutul cravaterilor roșii” — montaj de cîntece și versuri 19.01: Preambul, Intermezzo și Mars de Zeno Vanea; Concert pentru orchestră de coarde de Sigismund Toduță 19.30: Pe teme internaționale 19.40: Orchestra de estradă a Radioteleviziunii 20.00: Muzică populară cerută de ascultători 20.30: Noapte bună, copii! 20.40: Arii și duete din opere interpretate de Elisabeth Schwarzkopf și Nicolai Gedda 21.10: Muzică de dans 21.45: Agenda teatrală 22.00: Serenade din opere și opere 22.30: Muzică de dans 23.10: Divertismentul „Sărutul znel” de Igor Stravinski; Fantazia romantică pentru vioară, violă și orchestră de Arthur Benjamin — solisti Jascha Heifetz și William Primrose 23.55: Muzică de dans.

Programul III 21.10: Oratoriul „Întezie „Constelația omului” pentru recitator, tenor, cor și orchestră de Tiberiu Olah, pe versuri de Malakovski 22.00—22.59: Muzică de dans.

În pagina 4:
PROGRAMUL
DE TELEVIZIUNE

Tiparul executat la Combinatul poligrafic
„Casa Științei”.
Macheta: Ion Vulpescu

**DECADA
CADOURILOR**

23 MAI - 1 Iunie

**PENTRU
COPII**

Confecții

Încălțăminte

Ciocolată

Bomboane

Jucării